The Panguni Uttara Day Special. **REGD.—No. M. 108**

'His Royal Highness desires me to express to Mr. Swaminatha Aiyar his best thanks"—Sir Francis (now Lord) Knollys.

Vol. XIX.] **MARCH 1912.** [No. 12.

லேசான காகிதப் பதிப்பு.
தனிப்பிரதி, 5 அணா.
பழைய பிரதி, 6 அணா.

சந்தா விலை விபரம்.
ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 4.
ஆறுமாதத்திற்கு ,, 2-2.

அறிவைப் பரவச் செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO THE DIFFUSION OF LIGHT AND KNOWLEDGE.

அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனுமிலர்.-திருக்குறள்.

A POPULAR NEW REVIEW AND TAMIL MONTHLY, ESTD. MAY, 1892.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

["Hitch Your Wagon to a Star"—Emerson.]

CONTENTS. PAGE.

அட்டவணை. பக்கம்.

["Our Theism is the Purification of the Human Mind"—Emerson.]

Thick Paper Edition for Patrons.] PUBLISHED BY [Minimum Subscription Rs. 5.

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,

Overland 8 Annas extra.] *Lalitâlaya, 19, Adam St. Mylapore, Madras, S.* [Overland 8 Annas extra.

For the *LALITA PUBLISHING Co.*, **Sole Agents and Managers.**

Thin Paper Edition for the people.] **Regd. as a 'Book' and Copyrighted.** [Subscription Price: Yearly Rs. 4

Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Sruti

All rights including the right of republication and reproduction strictly reserved by the Editor.

The Diffusion of Knowledge Agency,

Initiated in 1886, and openly Established in March 1892.

Office of the Vivekachintamani, Lalitâlaya, Mylapore, Madras. S.

Objects:—1. To diffuse light and knowledge.

2. To serve as a medium of communication between the educated classes and the masses and thereby create a fusion of thought and feeling between the two classes.

3. To co-oparate with other Agencies having similar objects in view.

Methods of Work.—1. Publishing a monthly journal in Tamil which will be devoted to the diffusion of light and knowledge.

2. Organising an Association of Helpers who will do all in their power to carry out the objects of the Agency.

3. Affording information and advice to those who offer to work as Helpers.

4 Printing and publishing books and booklets of useful selections from its organ.

5. Encouraging and extending the establishment of reading rooms and village societies in the mofussil.

Membership &c.—All educated persons sympathising with the objects of the Agency and willing to promote the achievement of those objects will be eligible to become members.

Scope of Work and its Enlargement.—The Agency which for long has been content to diffuse general knowledge, among teachers and students and to work for sanitation in villages and towns, has its scope and usefulness greatly enlarged by the open field of 'Morality and Religion' added to it at the suggestion of an I. C. S. Member of its committee in 1900.

Organ.—Its Organ the *Vivekachintamani*, (*Registered as a 'Book' and Copyrighted*) the oldest and the best Tamil Monthly, now in the 19th year of publication, is at present the only recognised Journal of standing and respectability discussing high moral and spiritual principles in their application to every-day life.

Propaganda.—It confines its propaganda to stating the Fundamental Principles in their application to Daily Life. In addition to the publication of the *Vivekachintamani Series* of books and booklets in Tamil and other publications in English which are under the business control of the **Lalita Publishing Co., the Agency** publishes through the medium of its organ the *Vivekachintamani*, for a yearly subscription of Rs. 4, or Rs. 5 (for Patrons), most Valuable Stories and Illuminative Studies of Social Life, High Thought Reviews, a critical study and exposition of the Indian Traditions and a lucid translation of the Upanishads and Yoga-sastras prescribing the most efficient *sadhanas* for the understanding and realication of "the Great and Real Facts of Life." An estimate of the success achieved in this difficult field where one Man sows that many may reap, can be formed by the Judgment of "*the Voice of Truth in the Republic of Letters*" which says:—"Your Journal is very much appreciated by its readers as t contains matter calculated to raise the mental and moral tone."—An opinion which the Agency has worked hard to deserve and is working harder than ever to maintain. To be the humble instrument in the hand of an All-Wise Providence to diffuse knowledge and enlightenment, and thus elevate the mental and moral tone of the people in the midst of whom our lot is cast, is no small reward for the earnest and enthusiastic WORKER IN THE CAUSE OF TRUTH who generally has to work against innumerable odds.

Ananda Mission.

(Initiated in 1901 at Chidambaram and Founded on 1st January 1903.)

For the propagation of Truth and Knowledge as the way to Health, Happiness and Life, through Self-Help, Self-Control and Self-Culture. "Our theism is the purification of the human mind." "Hitch your wagon to a Star."

"*Ekam Satyam Brahma*"—*Srutivâk.* "Seek Truth wherever you can find it", But "Make your choice and stick to it till you reach the End." "*Satyam Vada*"—Speak the Truth. "*Dharmamchara*"—"Do Thy duty," *i.e.*, "*Obey the Moral Law*" "*Satyamevajayate nânrutam.*"

Hail! Ananda Natesa! Sri Akhandânanda Satguruvé Namah. Hony. Secretary: Satyananda, S. Sarma, c/o The Secretary D. K. Agency, Lalitâlaya, Mylapore, Madras, S.

Social Serrice Branch.—The Mission has recently (1909) opened a *Social Service Branch* (Special) to its general work of propagation and is working in co-operation with the *League of Isis* founded by Mrs. Frances Swiney and others as a world-wide organisation which aims at putting into practice "the great science of race culture" and "stands therefore for the practical realisation of the Law of the Mother, before all other things." It aims at emphasizing the Sacredness of Parentage, and teaching man to reverence "the Female Form Divine as the Temple of God, the fountain of Health to the Human Race." "For the individual soul is feminine and is the child or fruit of the Spirit, which is also feminine, without beginning or ending, the essence of Divinity."

பழனிஸ்தலம்.

பழனியாண்டவர் உற்சவங்கள்

I. தைமீ—தைப்பூசம் (பூசத்தில் ரதாரோஹணம், த்வஜாரோஹணமான 7-ம் நாள்) பின்னும் மூன்றுநாள் உற்சவமுண்டு.

II. பங்குனிமீ—பங்குனி உத்தரம் உத்தர நாளில் ரதாரோஹணம், த்வஜாரோஹணமான 7-ம் நாள்) பின்னும் மூன்றுநாள் உற்சவமுண்டு.

III. வைசாகமீ—விசாகத்தில் ரதாரோஹணம்

IV. ஸ்கந்தர்சஷ்டி.

The Panguni Uttara Festival Day Special—20th Panguni, 1912.
Full term Copyright secured in every page, part and volume; and the right of reproduction, revision and republication strictly reserved by the Editor and Publisher. Due notice of subsisting Copyright in every issue and article was given and published in the Fort St. George Gazette in 1892. Pilfering prohibited, which please note.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil **is,** *but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."*
"Seek Truth wherever you can find it." But,
"Make your choice and stick to it till you reach the End."
ஸத்தியம் வத—**SPEAK THE TRUTH.**
HITCH YOUR WAGON TO A STAR." "TO THINE OWN SELF BE TRUE.".

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்] [God is Love: Knowledge is Power: *Aum*
ஸத்தியமே ஜெயம்—**SATYAMEVA JAYATE.**

புத்தகம். 19.] **1912** ஸு மார்ச்சுமீ, விரோதிகிருதுஸு பங்குனிமீ [சஞ்சிகை. 12.

NOTICE.

The Editor of the *Vivekachintamani* while thanking his contributors for their valuable contributions, would like to draw the attention of the public to the fact that in pursuance of the uniform policy of this journal, articles could be received only on the understanding that the entire copy right in the articles should be vested solely in the Editor It would not have become necessary to mention this matter now but for the fact that literary pilfering is becoming more and more prevalent in the journalistic world; and the intentions of the contributors who have by their free gift of the manuscripts helped to further the objects of the Diffusion of Knowledge Agency which the Editor has been maintaining and working for the public good under great difficulties and trials for the past twenty-five years, are being sought to be frustrated by unscrupulous persons.

C. V. Swaminathaiyar, Editor, & Proprietor V. C.
Lalita Publishing Co., Sole Agents and Managers
M. Narayanaswami Iyer, B.A. B.L. Hon. Secy, Vivekachintamani Pub. Committee.

"To sell the mind for money is a greater sin than to sell the body."

1. அறிவைப்பரவச்செய்வதற்கான நம் விவேகசிந்தாமணிக்கு வியாச, விஷய தானம் செய்வோர் யாவரேயாயினும் உண்மையான அந்தர்த்தியானத்தோடு பூர்ணமதஸம்மதமாய் விஷயார்ப்பணஞ் செய்யல்வேண்டும். தானம் செய்தபின் தத்தாபஹாரம் செய்யக்கூடாது. தத்தாபஹாரசிந்தையினர்க்கு விவேகசிந்தாமணி சங்கப்பலகைபோவிடங்கொடாதொடுங்கும்.

2. உழைக்கும்வழி யுணராது பிழைக்கவழி தேடும் சில தப்பிவிகள் நம்மை மோசஞ்செய்யாதபடி விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள சுதந்திரமெல்லாமெமக்கேஉரிமையாமென்று சட்டப்படி ஆதிமுதற்கொண்டே ஸர்க்கார் கெஜட்டில் தாக்கல் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது

3. விவேகசிந்தாமணியில்வரும் விஷயங்களையாவது அவைசம்பந்தமான ஸாதன ஸம்யம விவேகவிளக்கப்பேர்களையாவது தர்மவிரோதமாயுபயோகித்துக் கர்மவிக்னம் செய்வோர் பிழைக்கவழிதெரியாப் புல்லியர் புகும் பாழ்நரகிற் க்கார் கதியாவர்: அடாஅது செய்தவர் பாடஅது படுவர்: இகபர மிரண்டிலு மிது ஸத்தியம் ஸத்தியம், பலிக்குமென்றோதினன் பழனியாண்டவன். வேலுமயிலுந்துணை. ஆண்டானடிமையாய் உழைக்க உடன்பட்டான் கைச்சாற்றிது. ஓம்.

THE ARMOUR OF LIGHT.

———(:o:)———

"Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, Verily, I say unto thee, The cock shall not crow till thou hast denied me thrice.

Verily, Verily, I say unto you *that one of you shall betray me.*"

Then the disciples looked at one another doubting of whom he spake.

Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples whom Jesus loved. Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask whom it should be of whom he spake.

He then lying on Jesus' breast saith unto him, "Lord who is it?" Jesus answered. "He it is, to whom I shall give a sop when I have dipped it."

And when he had dipped the sop he gave *it* to Judas Iscariot, *the son* of Simon.

And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him,

"That thou doest do quickly."

* * * * *

He then having received the sop went immediately out and it was night.

Therefore when he was gone out Jesus said, "Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him. If God be glorified in him God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him."

ஸத்யமவிஸத்யாத்மஸாவித்ரியை நமஃ

விவேகசிந்தாமணிக்கவசம்.

(உபநிஷதர்த்த ஸாரஸங்கிரகம்.)

———(:-:)———

"ஆனநீற்றுக்கவசம் அடையப்புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோம், மாயப்படைவாராமே."—
[திருவாசகம்.

"ஏகாக்ஷரத்வைதாக்ஷரி திரியக்ஷரி
பஞ்சாக்ஷரி நெஞ்சுநிறை பஞ்சதசாக்ஷரி
வாலைவித்தை யம்பிகைதேவீ தபவுநிறை
ஷோடசாக்ஷரி யெங்குநிறைமோக்ஷரி!
கசடபிருநிர்க்ஷர குக்ஷியான்!
நித்ய நிர்மல ஸ்வரூபிநீ! ஆயினும்
எனை புனக் கர்ப்பணஞ் செய்கிறேன்!
அங்கீகரித்திவனை யாளாக்கி விடுபொருட்டுன்
திவ்யாக்ஷர மந்த்ரோபதேசஞ்செய் தருளுவாய்!
தாயேதயாபரியே!"

"ஏழையேன் இன்புற்றுத் துயரிலாழ்ந்தேனம் [பிகே!
சோழைமனங் குடிகெடுக்காதென்னைக் காத்தரு [ளத்தயவுமிக
வேண்டுந்தாயே! தற்பரமா யெங்குநிறை ஸஹஸ் [ரதள
மலர்மீதுறை யம்பிகேயுன் ஸ்வஸ்வரூபங்காட்டித்
தன்மயமா யுன்னோடைக்கியந்தந்தருள வேண்டுந் [தாயே!
பின்னுமென்னை மாயைபற்றாதாண்டருள்செய் தயா [நிதே!
யுன்பாதமதே சரணமம்மா காத்தருள்செய் அம்
அபயம்! அபயம்! அபயம்!" [பிகே!

"ஒன்பது வாசலு மொச்ச வடைக்கி
லன்பதி லொன்று மரன்"—ஔவைக்குறள்.

———

ஏகம் ஸத்யம் ப்ரஹ்மம்.

1. விவேக சிந்தா மணியரசே
வித்யா லக்ஷ்மி ஸரஸ்வதியே
துர்க்கா லக்ஷ்மி மஹேசுவரி
துஷ்டரை யடக்கும் தாயேகேள்!

துவிதம் மஹேசுவர லக்ஷணம்.

2. தாயே பிள்ளை சரணமம்மா!
தயாவே மெள்ளக் காத்தருள்வாய்
மாயே கொள்ளை போகுதடி
மஹேசுவரி யுள்ளே சாக்ஷிநிற்பாய்!

திரிவிதம் துர்க்கா லக்ஷணம்.

3. தாயே உன்னைத் தொழுதழுதே
நாயேன் மாயை மயக்கறுத்தேன்
சேயைக் கொண்டுளஞ் சோதித்தே
மாயே கைப்பொருள் கொள்ளைவிட்டாய்!

சதுர்விதம்புருஷ லட்சணம்

4. முன்னே யென்றன் ஆவியும் பொருளும்
அன்னே யென்றன் உடைமையெல்லாமும்
பொன்னே யென்னை யாட்கொண்டபோதே
யென்னே அன்னே கொண்டிலையோ!

பஞ்சகம் பக்த லட்சணம்.

5. இனியோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ!
தனியே யென்னைத் தடுத்தாண்டாய்!
கனியே தேனே கற்கண்டே!
தனியேன் தரையில் தவிக்கலாமோ!

அறுவிதம் ஆசை லட்சணம்.

6. காசைப்பெரிசாய்நினைப்பவர்கள்
வேசைப்பரிசாய்வினையிழைத்தால்
ஆசைக்காசே அரும்பொருளே
தூசைத்தூணாய்மாற்றுவையே!

எழுவிதம் தாது லட்சணம்.

7. தூசைத்தூணாய்மாற்றுவையே
ஆசைக்குள்ளிருந்தாட்டுவிப்பாய்
ஓசைக்குள்ளுறுமோம்பொருளே
வேசைக்குளுன்னுருவேர்ப்புழுவே!

எண்விதம் மூர்த்தி லட்சணம்.

8. ஆணில்லைபெண்ணில்லை அலியில்லை
ஆணும்பெண்ணும்அலியும்நீ
தூணில்தோன்றும்நரஸிம்மநீ
ஊணில்தோன்றும்ஓஜஸுநீ!

நவாநாம்தேவி லட்சணம்

9. ஓஜோஸிபலமஸிப்ராஜோஸி
தேஜோஸிதிவ்யதேவநாமாஸி
யஜோஸிபஜ்ஞநாமாஸி
ராஜோஸிராஜ்யதர்மணி!

தசமம் சுத்த வித்யை லட்சணம்.

10. விசுவமஸிவிசுவாயுஃவைதேஹி
ஸர்வமஸிஸர்வாயுஃஸரஸ்வதி!
கர்வமஸிகர்வஹராகாயத்ரி
ஸத்யமஸிஸத்யாத்மஸாவித்ரி!

ஏகாதசம் ருத்ர லட்சணம்.

11. ஹரஹர தேவி ஹரதேவி!
ஹரிஹரி தேவி ஹரிதேவி!
பட்பட் தேவி படதேவி!
சட்சட் தேவி சடதேவி!

துவாதசம் ஆதித்திய லட்சணம்.

12. ஹரேராம ஹரேராம ராமராமஹரே
[ஹரே
ஹரேகிருஷ்ண ஹரேகிருஷ்ண கிருஷ்ண
[கிருஷ்ண ஹரே ஹரே!
ஹரேராம ஹரேகிருஷ்ண ராமகிருஷ்ண
[ஹரேஹரே
ஹரேதர்ம ஹரேராஜ தர்மராஜஹரேஹரே!

த்ரயோதசாநாம் ப்ரதோஷதர்சநம்.

13. விவேகசிந்தாமணியரசே
வித்வத்லக்ஷியலக்ஷணமே
துர்க்காலக்ஷ்மிஸமரேசி
துட்டரையடக்கியாளரசே!

சதுர்த்தசம் வித்வத் லட்சணம்.

14. தாயேபிள்ளை சரணமம்மா!
தர்மம்வெல்லக்காத்திடுவாய்!
மாயைகொள்ளைபோகுதடி!
மர்மமறிந்தேபடியளப்பாய்!

பஞ்சதசீயாம் பாரமார்த்திக லட்சணம்.

15. தாயேஉன்னைச்சரணடைந்தே
நாயேன்மாயைமயக்கறுத்தேன்
சேயைக்கொண்டுளம்சோதித்தாய்
தாயேமெய்ப்பொருள்தந்திடுவாய்!

ஷோடசம் பிந்து லட்சணம்

16. விவேகத் தாயே! தாய்முன்னே!
இனியோர் காசைத்தூசைத் தந்தாளே
ஓஜஸ் விசுவம் ஹரஹரவே
உண்மைத் தாயே தாய்க்கரசே!

ஸப்ததசாம் ஸாத்விகலட்சணம்.

17. விவேக சிந்தாமணிக் கவசம்
வித்வத் ஜநங்கள் பூணலாக
விருத்திராசுரன் வலியடங்கத்
திருத்தமாச் செப்பினேன் ஜயஜயவே!

அஷ்டதசாம் அவித்யாலட்சணம்.

18. உருவில் லருவாம் குருவைநம்பி
குருவில் லசுரப் பூண்டைத்தொட்டே
தெருவில் தவித்த பாலனென்று
குருவில் லடைக்கக் கூத்தாச்சே!

கூத்துக் காட்சி.

"நன்றிது ஆட்டம் நன்றிது கூத்து
நன்று நன்றிது நடனம்!
அங்கு மிங்கு மெங்குங் கண்டிலே
னிதுவொருவதிர்சயங்காண்மினோ!
ஒன்றி நின்றன் றுணர்வழிந்
துள்ளொளியானபின்
அங்குமிங்கு மெங்கு மிதுவலால்
வேறொரு அதிர்சயங் காண்கிலேனே!"

அர்ப்பணம் ஐயனுரே !

"காண்கிலே னதிர்சயம் காட்சியும் வேறிலே"
பூண்கிலே னணிமணி பூஜையும்வேறிலே
நாண்கிலேன்நடையிடை நாட்டமும்வேறிலே
பூண்கிறேன் கவசமிது பூஜித்து ஐயனுரே !

சாஸ்தா துணை.

ஆண்டானடிமை.

——(:o:)——

The Betrayal of Friendship.

"Ye are my friends if you do whatsoever I command you. You have not chosen me, but I have chosen you; ......Hence forth I call you not servants for the servant knoweth not what his lord doeth, but I have called you friends for all things I have heard of my Father I have made known to you."—True Friendship.

The true aim of University Education was to liberalise the mind......When it is said that *we want men of character* what is meant by the wise and discerning is that we want men whose mental and moral equipment is such as to enable them to interpret truly by thought and conduct, the age in which they live. And that is the special function of university.—*Sir N. G. Chandavarkar, Vice-Chancellor of the Bombay University, at the Convocation held on 20th February 1912.*

Give me not O God, that blind fool faith in my friend that sees no evil where evil is but give me O God that sublime belief that seeing evil I yet have faith."—*Viveka-chintamani Motto.*

கூடா நட்பு.

அச்சப்பத்து.

——:-:——

"வாள்உலாம் எரியும் அஞ்சேன் ;
வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன் ;
தோள்உலா, நீற்றன், ஏற்றன்,
சொற்பதங் கடந்த அப்பன்,
தாளதா மரைகள் ஏத்தித்!
தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆள்அலா தவரைக் கண்டால்,
அம்ம ! நாம் அஞ்சும் ஆறே !"

"கோணிலா வாளி அஞ்சேன்,
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீள்நிலா அணியி னுனை
நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர,
வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால்,
அம்ம ! நாம் அஞ்சுமாறே !"—திருவாசகம்.

சாமான்ய ஜனங்களுக்குத் தத்துவார்த்தமாய்ச்சொன்னல் (Abstract Principles) எதுவும் மனதில் ஏருது. ஏனெனில் பொய்யைத் தள்ளி மெய்யைத் தழுவும் அதிநுட்பமான விவேக புத்தி அவர்களுக்குக் கிடையாது. விவேக ஞானம் விசார ஞானத்தின் முடிவில் பிறக்கிறது. அதாவது, விசார முடிவில் விவேகம் பிறக்கிறது. விசாரம் என்றல் அததன் ஸ்வபாவத்தை ஆய்ந்தறியும் சக்தி. எதுவும் அதன் ஸ்வபாவம் விளங்கு மட்டும்தான் அறிவை மயக்கும். பழுதையிற் பாம்பும், கிளிஞ்சலில் வெள்ளியும் தோன்றுவது பழுதையைப் பழுதையென்றும், கிளிஞ்சலைக் கிளிஞ்சலென்றும் அறியும் வரையில்தான். அறிந்துவிட்டால் ஒன்றை ஒன்ருக மாறியறிந்து பிரமிக்கும் ப்ரம்மை (அறிவு மயக்கம்) நீங்கிவிடும். பழுதையைப் பாம்பென் றஞ்சுவதுபோலவே பாம்பைப் பழுதையென்று மருண்டு மிதிப்பதும் அறிவு மயக்கமாம். அறிவு என்பது தெளிவுமயமாம். அதை ஸ்படிக லிங்கமாய்ப்பாவித்துப் பூஜை செய்வர் பெரியோர். அங்கலிங்க சங்கமவிதிப்படி சுத்த ஹிருதயம் வாய்ந்த பூஜகனும் (சித்த சுத்தியும்) சுத்த ஸ்படிகமாகிய லிங்கமும் ஒன்றுனல் அதுவே சிற்றம்பலமாம். சித்சபையென்பதும் அதுவே.

"அருளெனப்படுவதுமருளற்றசிந்தை
மருளேயிருளில்மயக்கமச்சமுமாம்
மயக்கந்தானறும்மாசற்றசிந்தையில்
சிந்தைதெளியத்தெளியச்சிவமதுவாமே."

"சிந்தையதென்னச்சித்தென்னவேறில்லை
சிந்தைதெளிந்திடச்சித்ததுவாமே
சித்ததுவாவதுமுள்ளொளிதானே
உள்ளொளிவிளங்கிடம் சித்சபையாமே !"

உள்ளொளி யென்றல் உள்ளத்திலிருந்தெழும் ஸ்வப்பிரகாசமாம். இதையே சிவப்பிரகாசம் என்றும் சொல்லுவர். உள்ளம் என்பது எல்லாவற்றிற்கும் உண்மையான இருப்பிடமாயிருப்பதெதுவோ அது. உண்மை, நிரந்தரமா

யிருத்தல் எனப்பொருள்படும்: உள்தாந்தன்மை. அதற்கு எதிர்மறை 'இன்மை. இன்மையென்றால் இலதாந்தன்மை. உண்மையை 'சத்' என்றும், இன்மையை 'அசத்' என்றும் சொல்வர். பழுதையிற் பழுதை 'சத்'; பழுதையிற் பாப்பு 'அசத்'. இருளும் மருளும் சேர்ந்தால் பழுதையிற் பாம்பு தோன்றும். இருள் என்பது புறப்பொருள். மருள் என்பது அகப்பொருள். பஹிர்முகப் பார்வை மறைபடல் இருள். அகமுகப் பார்வை மறைபடல் மருள். ஆகையால் அகக்கண் பஞ்சடையாமல் துலங்குவது 'அருள்' என்பான் 'அருளெனப்படுவது மருளற்றசிந்தை' என்றார். மருள் என்றால் என்னவென்கிற கேள்வி பிறக்குமால், "மருளே யிருளில் மயக்கமுச்சமுமாம்" என்றார். செம்பிற் களிம்பேறினாற்போல் சிந்தையில் மாசுபடிந்தால் மயக்கமுண்டாகும். செம்பிற்குச் சுபாவமானீ களிம்பேறுந் தன்மை (மாசுபடியுங்குணம்) அற்றால் அது பொன்னாகும். அருளெனப்படுவதும் பொன்மயமாகும். ஆதலால் "மயக்கந்தானறும் மாசற்றசிந்தையில்" என்றார். அருள் உதயமாகி அருள் வெளியில் பழகப்பழக சிந்தை மயங்குந் தன்மைதானே யற்றுப்போம். மயங்குந் தன்மை யற்றுப்போனால் இயங்குந்தன்மைக் கிடமின்றி மனம் ஓய்ந்து உட்கார்ந்து போகும். மனம் சங்கல்ப விகல்பமற்று நின்றால் அதற்கு "ஒழிவிலொடுக்கம்" என்று சொல்வர் மேலோர். இந்த ஒடுக்க நிலையிலிருந்து பழகிப் பழகி அப்பியாஸ முதிர்ச்சிபெற்றால் அப்பொழுது மனம் நிர்விகல்ப நிலைபடைந்து இருந்தவிடம் தெரியாமல் மறைந்துபோம். "மறைந்துபோம் என்றால் அழிந்துபோம் என்ற அர்த்தம்" செய்துகொள்ளக் கூடாது. அப்பிலுப்புப்போல் கரைந்து, உப்பெல்லாம் தண்பயமானதுபோல் மனம் விஷ்ணுமயமாகிவிடும். அப்படியென்றால் ஸர்வாந்தர்யாமியாய் எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளமாய் இருந்து விளங்கும். மனம் லயித்து விஷ்ணுமயமாக, விஷ்ணுவும் அதன் காரணமாகிய சிவத்திலொடுங்கும். விஷ்ணுவுக்கு ஆகர்ஷண சக்தியும் ஆகர்ஷிக்கப்படும் சக்தியுமுண்டு. "ஹரியலால் தேவியில்லை" யென்ற ஆன்றோர் வாக்கியத்தால் சிவத்துக்கு விஷ்ணுவையன்றி வேறு சக்தியில்லை. ஆதலால்தான் "ஸீதாராமன்" "ராதாகிருஷ்ணன்" என்ற நாமங்கள்போல "ஹரிஹரன்" என்கிற திருநாமம் சக்திஸம்யுக்தமான சிவத்துக்குப்பேராக வமைந்தது.

சக்தி பலத்து சக்திமானை யிழுப்பதானல் அது மோஹினி ரூபமெடுத்து ஸத்யாநந்த ஸ்வரூபிணியாய் விளங்கும். பாற்கடலைத் தேவாசுரர்களிருவரும் சேர்ந்துகடைந்தபோது அதிலிருந்துண்டான அமிர்தத்தைப் பகிர்ந்துகொடுக்க வந்தது "ஸத்யமேவ ஜயதே நாந்ருதம்" என்னும் வேதமாதா வீன்ற பிக்ஷையாம் ஸத்யாநந்த ஸ்வரூபிணியே. இவளே துஷ்டரை யடக்குந்தாய். பண்டாசுரனை மயக்கின மஹாமாயையும் இவளே! இந்த அவஸ்தையில் சக்தியுடன் சக்திமான்சேர ஐயனர் பிறந்தார். இந்த ஐயனருக்குச் சக்தி பிடாரி. இவர்கள் துஷ்டநிக்ரகாத்மகமான ஆத்மாநாத்ம சக்தியாம். சக்திமான் பலத்து சக்தியை யிழுத்துத் தன்னுளடக்கிக் கொள்வதானல், அப்பொழுது துஷ்டநிக்ரகாத்மகமான காளி துர்க்காம்சத்தைவிட்டு விஷ்ணுபதமெய்தி (ஸர்வாந்தர்யாமியாகி) "யோசேபவானி" யென்றபடி சக்திமானுக்கு யோகமளிக்கும் பொருட்டு சுத்த ஸாத்விகபவானி ரூபமாகி, பர்வதராஜனையடைந்து பார்வதிதேவியா யவதரித்து, உமாதேவியாய் தபஸிருந்து பதியையடைந்து குமரக்கடவுளாம் சுப்ரஹ்மணிய ஸ்வாமியைப் பெற்று, தர்மரக்ஷணார்த்தம் அதர்மப் பூண்டையழிக்கும் திவ்ய சக்தியாம் வேலாயுதமூர்த்தியாய் விளங்கி, சத்துக்களுக்கு ஆண்டியாயும் (குருமூர்த்தியாயும்) அசத்துக்களுக்கு (வேல்) ஆயுத பாணியாகவும், அதாவது, தேவசேனதிபதியாகவும் தோன்றி தர்மபரிபாலனம் செய்கிறவ

ரக்கிறார். விஷ்ணு அம்சம் இவரிடத்தில் விசேஷமாயிருத்தலால் இவர் பின்னும்பின்ன சக்திகளிரண்டுடனேயும் தோன்றுபவராக விருக்கிறார்.

"தேறார்தேறுதற்குதேவிபராசக்தியுடன்
வாரார்முருகையன்வர்ணமயில்வாகனமேல்."

நமக்கு குமரக்கடவுள் எப்படியோ, அப்படியே யேசுகிறிஸ்துவும் தேவபுத்திராம்சமாய் அவதரித்தருளினார். சிவசக்தி ஸ்வரூபமெதுவோ அதுவே தேவபுத்ராம்சமாம். ஸெய்ன்ட்ஜான் என்னும் யோகீசுவரர் எழுதியிருக்கும் கிறிஸ்து வேதத்தில் சூடாநட்பின்பயன் நன்றாக வெடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. யேசுநாதர் பிறந்து அருள்பெற்றபின் அவர் பன்னிருவரைச் சிஷ்யராகத் தெரிந்தெடுத்தார். அவர்களில் முற்றுந் தேறின மூதறிஞரானவர் ஸெய்ன்ட்ஜான். முற்றும் கடையரான சூடா நட்பிற் கிலக்காயமரந்தவர் "ஜூடாஸ் இஸ்கேரியாட்" என்பவர். இவர் சிஷ்யர்களுக்குள் பணத்தைக் கையாடும் வேலைபெற்றவர். இவர் உலகப்பற்று நீங்காதவர். "பற்றற்றார் பற்றாகப் பற்றி நிற்குமவன் பரங்கருணையால்" அருட்கண் நோக்குப்பெற்றவரானார். ஆயினும் அவரைப்பற்றிய ஆசை அவரை விடவில்லை. "பாலுக்குங் காவல் பூனைக்குந் தோழன்" என்கிற பழமொழியாக உலகப் பற்றுகளை உள்ளத் தறக்காமல் தானே குருவினிடம் தீக்ஷைபெறலானார். பரங்கருணை மிகுதியால் குருவும் அவர் குற்றத்தை யுணர்ந்தும் அதைப் பெரிதும் பாராட்டாது அவரிடத்து அருள்நோக்கு வைத்துவிட்டார். பாம்புக்குப் பாலைக் கொடுத்தாலும் அது விஷத்தைத்தான் கொடுக்கும். பசுவோ புல் வைக்கோல் இவற்றைத்தின்றும் நல்ல பாலைக்கொடுக்கும். ஆகையால் சுபாவத்தை மாற்ற முடியாது.

"குறை பொருளார்க் குண்மையோதிற் குற்றம் வரும் நற்றம் போமால், இறைமேலாணை புலம்பாதே யென்றியம்பின ளென்னம் பாள் வாலை" யென்று சொல்லிய சொல் தவர்ந்து அவளிடம் அருள்நோக்குவைத்து மருள் நீங்கா அவனுக் குபதேசம் செய்ததால் அவர் உள்ளம் துடிக்கலாயிற்று: (He was troubled in spirit and testified:) துடிக்கவும் அவர் உண்மையை யறிந்து உள்ளதை யுள்ளபடி சொல்லலானார்.

"Verily, Verily, I say unto you that one of you shall betray me." "சத்தியம், சத்தியம், உங்களில் ஒருவர் என்னைச் சந்திபிவிழுக்கப் போகிறீர்!" என்று உள்ளம் பதைக்க உண்மையைச் சொன்னார்.

இப்படியவர் உண்மையைச்சொல்லவும், மற்றச் சிஷ்யர்களெல்லாம் இவர் நம்மில் யாரைக் குறித்து இப்படிச் சொல்கிறார் என்று ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டு விழிக்கலானார்.

அத்தருணம் யேசுநாதர் உள்ளத் தமர்ந்த உண்மைச் சீஷராம் ஒருவரை (இவர்தான் ஜான் என்பவர்)ப் பார்த்து அழைத்து, மற்றவர்களெல்லாம் அவரை ஏவி குருநாதர் யாரைக் குறித்து இப்படிச்சொன்னார் என்பதை விளித்தறியும்படி வேண்டினர்.

அவரும் "குருவில்லமர்ந்து"—கள்ளங் கரைந்த சிந்தையினால் குருவினுள்ளமுணர்ந்து: "நாதா நீங்கள் சொன்னது யாரைக்குறித்து?" என்று உள்ளக்களிப்போடு கேட்டிருந்தார்.

அதற்கு யேசுநாதர், பேர் ஊர் ஒன்றும் குறிக்காமல் "இந்த ரொட்டித் துண்டைத் தோய்த்து யாருக்குக் கொடுக்கிறேனோ அவன் தான்" என்று மறைபொருளாய்ச் சொன்னார். அப்படியென்றால், என்னைச் சந்தியிலிழுக்கப் போகிறவனுக்கு இதோ நான் வாய்க்கரிசி போடுகிறேன் பார்! என்று சொன்னபடியெங்க. சொல்லியவண்ணம் ரொட்டித்துண்டைத் தோய்த்து ஸைமன் புத்திரனை ஜூடாஸ் இஸ்கேரியாட் என்பவனுக்குக் கொடுத்து 'வாய்க்கரிசிபோட்டார்.'

"Sop" என்னும் பதத்துக்குத் தமிழில் சரியான வார்ச்சியார்த்தம் செய்ய வேண்டுமானால், "வாய்க்கரிசி" யென்றுதான் சொல்லல் வேண்டும். செத்தவன் பசிதாபம் தீரப் பிணத்துக்கு வாய்க்கரிசி போடுகிறது அபரக்கிரியைகளில் முக்கியமான தொன்று. ஆகையால் குருத்துரோகிக்கு துரோகம் செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமிருந்தும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய சங்கல்பசக்தியற்றவனாகையால், பசிதீர வுண்ணும் சக்தியற்ற பிணத்தின்வாயில் அரிசியை நனைத்திட்டு அதன் பூத தேகத்தின் தாபத்தைச் சாந்தி செய்வதுபோல, குருத்துரோகம் செய்ய ஆசைப்பட்டவனுக்கு அவ்வாசையை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டி, விதேஹகைவல்ய முத்தி ஸித்தி பெற்ற பரமகுருவானவர், தனது அருட் திருமேனி அதை விட்டுப் பிரிந்ததால் "செத்துச் சுண்ணாம்பான" ஜடதேஹத்தை "ஆபோவா இதம்ஸர்வம்" என்கிற மந்திரப்படி எல்லாம் ஜலமய மென்கிற அவருடைய அந்தர்ப் பாவம் விளங்க அன்னமயகோசமான தேஹத்துக் கறிகுறியான அரிசியை அல்லது ரொட்டித்துண்டை நனைத்து பூதபலியாக குருத்துரோகியான சிஷ்யனுக்குக் கொடுத்து அவன் துராசையைப் பூர்த்தி செய்து அதனால் கிருத கிருத்திய விருதம் தப்பாது காத்துத் தனது சற் சிஷர்களுக்குத் தனது அருட்திருமேனி விளங்கத் தரிசனமளித்து அவரை ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து கரையேற்றி வைத்து, தனது அநிச்சா ப்பாரப்தத்தால் சேர்ந்த கர்ம பலன்களை யெல்லாம் துரோக சிந்தனைகொண்ட சிஷனுக்குக் கொடுத்து, "யத்பாவம் தத்பவதி" யென்றுள்ள உண்மை வாக்கியத்தை நிறைவேற்றினவராகிறார்.

"தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச் சங்கரா!" என்ற ஆன்ம நிக்கிபத்தால், தன்னைக் கொடுத்தார்க்குத் தன்னைக் கொடுப்பது குருதர்மம்; ஆகையால் தன் தனது "உடல் பொருளாவி" யையும் திரிகரண சுத்தியாய்த் தத்தம் செய்து கொடுக்க, அதைப் பெற்றுக் கொண்டு "அருள் பொருளானந்தம் என்கிற சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னைத் தரிசிக்கக் கொடுத்து பிரமாகிட நியாயமாய் "ஜீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்ற வாக்குப் பலிக்க "சிந்தையே கோயில்கொண்ட எம் பெருமான்" "உடலிடங் கொண்டு" "தேஹோ தேவாலய ப்ரோக்தஃ" என்ற சுருதி வாக்கும் பலிக்க வைக்கிறார்.

மாசறுச் சிந்தையர் காசறுவாசையில் நேசராய் வேஷம்போட்டு ஈசரை மோசம்செய்தால், அவர்கள் மோச சிந்தனையே நாசகாலனாய் உற்பவிப்ப துணர்ந்து அருள்மூர்த்தி செத்துஞ் சாகாப்பிணமான அவர்களுக்கு வாய்க்கரிசி போட்டு பேய்க்கரசாய் வாழ அனுக்ரகிக்கிறார். ஆதலால் தான் உலகில் ஸர்ஜனர் வருந்த துர்ஜனர் காசும் பணமுமாய்ச் செழித்து வாழ்கிறார்கள். இந்த வாழ்வெல்லாம் வாழ்வுபோல் காட்டித் தாழ்வை யளிக்கும். உதாரணம் வேண்டில் உய்த்துணர்வார்க்கு எத்தனையோ நித்தியப்படி யவர்கள் காணும் காட்சியில் கிடைக்கும். கந்தர்சஷ்டி யுற்சவத்தின்போது சூரஸம்ஹாரம் நடக்கும் திருவிளையாட்டை யுற்றுணர்ந்தாய்வாருக்கு உண்மை வெளிப்படும். சூரனுக்கு ஒரு தலை போனதும் ஒரு தலை வந்தாலும், ஒவ்வொன்றும் தாழ்ந்த மிருகங்களின் தலையாகிக் கடைசியில் அவன் விருக்ஷமாகி "ஜடாமுனி" ரூபங் கொள்கிறான். அவன் பாப சிந்தையின் பலனை யெல்லா மிப்படி யவன் அனுபவித்தானபின் பூர்வப்ரஜ்ஞை வந்து குருகடாக்ஷ வீக்ஷணிய பலத்தால் மறுபடியும் ஜனங்களிலெல்லாம் உத்தமமான மானிட ஜன்மம் பெற்று குமரகுரு பானருட்திருமேனியை க்ஷணநேரம் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்று, மஹோந்நதமான அந்த க்ஷணநேரத்தில், குமரகுருபானுக்கு வாஹனமாக வேண்டு மென்கிற வரம் வேண்டிப் பெற்று மயிலுருவங் கொண்டு வேலவனுக்கு வாஹனமாகிறான். ஆகையால் "வே

லுமயிலுந் துணை" யென்று சொன்னால், "ஆலு மரசும் சொன்னபடி கேட்கும்" அதாவது ப்ரஹ்மாவும் விஷ்ணுவும் காணாத ஜோதிர்லிங்க தரிசனம் கிடைக்கும் என்றபடி. அந்த ஜோதிர் லிங்கத்தின் அடிமுடி காணாத் தேவர்கள் கர்வ பங்கம் செய்வான் திருத்தேரேறித் திரிபுர மெரித்தவன் சாக்ஷியேயாக எவனொருவன் சந்நிதியில் விட்டிருக்க வேண்டு மென்று நினைக்கிறானோ அவன் சந்தியில் விட்டவனிலும் கடையனாகிறான். "கெடுவான் கேடு நினைப்பான்" ஆகையால் அத்துர்ச் சிந்தையின் தாபந்திர மெனதென்னும் பொருளெல்லாம் அவன் வாய்க் கரிசியாகப் போட்டு அவன் தாபம் தீர்ப்பர் மேலோர். கூடா நட்பினர் கூட்டுறவால் வரும் கேடிது வென்னக் காட்டுவான் ஞானவன் ஜூடாஸ் கதையைச் சூக்ஷ்மமாய்ச் செப்பினர். இதனால்வருங்கே டுணர்ந்தே தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவனாரும்,

> "இனம்போன் றினமில்லார் கேண்மை மகளிர்
> மனம்போல வேறு படும்."

என்று கூடாநட்பினது குற்றங் கூறி, மனப் பழக்க மில்லாது மறை வல்லோனென முழங்கும் "மாணார்" (மாண்பிலா மக்கள்) மனக் குற்றம் நீங்குவதற்கான நல்ல நூல்கள் பல கற்றும் அவர்கள் மனந்திருந்தி நட்பாதல் அகப்பகை நீங்கா அவருக்கில்லை யென்றும், உணர்த்துவான்,

> "பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
> ஆகுதல் மாணார்க் கரிது"—என்றும்,

கண்டால் இனியவர் போல் நகைமுகங் காட்டி வேஷம் போட்டு அகத்தில் பகை பாராட்டும் வஞ்சகரைக் கண்டஞ்ச வேண்டு மென்பான்,

> "முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
> வஞ்சரை யஞ்சப் படும்"

என்றும் சொல்லி அக்கூடாநட்பின் கண் ஒழுகும் வகையை வற்புறுத்திக் கூறினர்.

புறத்தின்கண் பொய் நட்பு,

> "மிகச்செய்து தம்மெள்ளுவாரை நகச்செய்து
> நட்பின்உள் சா(க)ப்புல்லற்பாற்று"—என்றும்
> "பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட்
> டகநட் பொரீஇ விடல்."—என்றும் சொல்லி

கூடாநட்பின் கூட்டுறவறுக்கும் வழிசொன்னர்.

—:o:—

"My only Friend."

"Who are you who go about to save them that are lost?

"Do you know that who would save his own life must loose it? Are you, then, one of the lost? Could you or would you be one of the lost? Arise then and become a saviour.

"O, disrespectable Respectability! There can be no union and love in a country, so long as we keep emphasizing each other's faults. The secret of the successful art of living lies in developing the Mother's heart to whom all her children are lovely, whether big or babies. True education means to learn to look at the Universe through the eyes of God."—*Swami Ram Tirath on "Universal Love."*

"திக்கற்றவர்க்கு தெய்வமே துணை."

—:-:—

> "விவேகத்தாயே! தாய்முன்னே!
> இனியோர் காசைத்தூசைத் தந்தாளே!
> ஓஜஸ் விசுவம் ஹாஹரவே
> உண்மைத்தாயே! தாய்க்காசே!"

> "தேரூர்தேறுதற்குதேவிபராசக்தியுடன்
> வாராமுருகையன்வர்ணமயில்வாகனமேல்."

> "ஈசாபோற்றியென்னிறைவாபோற்றி
> மாசிலாமணியேமரகதவொளியேபோற்றி
> ஏசிலாமொழியாலிரந்தார்க்கருள்நேசாபோற்றி
> ஆசீகூர்! அண்ணலே! வாசியென் றுன்தாள்பற்றி
> னேன்போற்றி!"

> "பெற்றதோர்வீட்டிற்குப்பற்றறவேகொள்ளிவைத்து
> உற்றதோர்வீட்டிலுகந்துமேதான்வசித்து
> மற்றதோர்வீட்டைமறந்திடாதிறந்திறந்து
> பெற்றதோர்வீடும்பெருவாழ்வும்பெற்றூரார்!"

> "முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்,
> தகநக நட்பது நட்பு"—என்றூர்

பொய்யாமொழிப் புலவராம் திருவள்ளுவ நாயனார். "கண்டாற் காமாக்ஷி நாயகன், காணவிட்டால் வடுகப்பயல்" என்பார் நட்பு

நட்பன்று, "கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும் வஞ்சக நட்கும் நட்பு நட்பாகாது" என்றார் பரிமேலழகர் தம் உரையில். அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்பும் பாராட்டுவார் நேசம் எப்போதும் ஆபத்துக்கிடமானதாம். இப்படிப் பட்டவர் நேசத்தைக் கூடா நட்பென்று கண்டு ஒறுத்தல் வேண்டும். அகத்தின் கண்ணே அழுக்காறு நீங்கினால் தான் அகம் மலரும், ஷட்வர்க்கமான அறுபகை உள்ளே யுள்ளவரையில் அகநட்புக் கொள்வது அவருக்கு ஸாத்திய மில்லையாம்.

"நாயைக் குளிப்பாட்டி நடுவீள்ளே வைத்தாலும் அது வாலைக்குழைத்துக் கொண்டு குப்பைமேடேகும்" என்பது இன்னோர் உண்மையான பழமொழி. உள்மலம் நீங்கி நிர்மலமாகாத உள்ளத்தில் உண்மையான நேசம் உதிப்பது எப்படி? வேசையுறவாகக் கண்டால் ஒன்று காணாவிட்டால் ஒன்று என்று இருப்பவரிடத்தில் திரிகாண சுத்தியில்லாமையால் உள் மலம் நீங்க வழியில்லை. ஆனால் இவர்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி யிருக்கலாமோ வென்றால், அதுவும் ஸாத்தியமல்லை. "ஏனெனில் ஒன்றே குலமும், ஒருவனே தேவனும்" என்றார் திருமூலதேவர். தெய்வம் எப்படி ஸத்தியமாகப் பார்க்கில் எல்லாருக்கும் ஒன்றேயாமோ அப்படிப் போலவே உண்மையாக, அதாவது தத்துவார்த்தமாகப் பார்க்கில், "மனித குலமும் ஒன்றே" அதாவது, மனித வர்க்மெல்லாம் கூடி சமஷ்டி விராட்டின் ஓஜஸ் ரூபமான பிரஜாபதியில் அடங்கிவிடும்.

ஆதலால் "ஓஜஸ் விசுவம் ஹர ஹரவே!" வென்றார் "விவேகசிந்தாமணிக் கவசம் பூண்ட கண்ணுடைவள்ளலார்." எல்லாம் ஓஜஸ் ரூபமாயிருத்தலால் அந்த ஓஜஸ் ஒன்றையே பற்றிப் பற்றெலாம் அற்றுப்போக "ஹாஹா" வென்றார்.

"ஹாஹாவென்ன அரியதொன்றில்லை
ஹாஹாவென்ன அறிகிலர்மாந்தர்
ஹாஹாவென்ன அமரருமாவர்
ஹாஹாவென்ன அறும்பிறப்பன்றே!
ஹாஹாவென்றேயறுத்தனன்பிறப்பை."

ஆதலால் உண்மை யறிந்தவர்க்குத் தம்முயிரைத் தத்தம் செய்து கொடுப்பதும் பின்னர் அருள் முகமாகப் பெறுவதும் அருமையல்ல! சகஜமே!

யேசுகிறிஸ்துவும் தாம் யோகஸித்தி பெற்ற ஸித்திய புருஷராதலால், தனக்கு உடலை விட்டு உயிரைப் பிரித்து வைப்பதும், பின்னர் உடலோடுயிர் வந்தொன்றச் செய்வதும் சாத்தியமாம் என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட சித்த புருஷர்கூடக் கூடாநட்புச் செய்தால் குருத்துரோகியான ஜூடாஸ் இஸ்கேரியாட் என்பவனுக்கு 'வாய்க்கரிசியாகத்' தன் தேகத்தை மனப்பூர்வமாகத் தியாகம் செய்து கொடுக்கவேண்டி வந்தது.

மஹா தியாகியான அவர் "கடவுளும் நானும் ஒன்றானேன்" என்கிற உத்தம ஸாயுஜ்ய பதவியில் உலகெலாம் வணங்க உலகை வென்று புகழுடம்பெடுத்துப் புண்யாத்மாக்களுக்கு இன்றைக்கும் தனது அருட் திருமேனியினால் திவ்ய தரிசனம் கொடுத்துக்கொண்டு நித்திய வாழ்வெய்தியிருக்கிறார். அவரை யடுத்துக் கெடுத்த குருத்துரோகியோ அவன் பழிபாவம் இன்னுமவனைவிட்டு நீங்காதாகி உலகத்துக்கெல்லாம் பழிச்சொல்லாய் இழிநரகெய்தி இன்னமும் இகழப்படுகிறான். உண்மையறியாத காலத்தில் இதுவெல்லாம் என்னவோ ஒரு கதை யென்றிருப்பர் மாந்தர். "பட்டால் தெரியும் பார்ப்பானுக்கு" என்னும் பழமொழி ஸ்வானுபவமெய்தி முதிர முதிர உண்மை யென்று தானேபடும்.

அடுத்துக் கெடுக்கும்பாவி அகப்பேய் பிடிப்பவனாதலால், எல்லாம் நானே யென்று நரி தன் வாலால் சமுத்திரத்தை யாழம் பார்த்ததுபோல்

அனந்தமாயுள்ளதை யெல்லாம் அற்பமாகப் பார்ப்பன். காரியத்தின் பேரிலே கண்ணுயிருந்து காரணத்தில் பூரணத்தைத் தேடுபவன் போல் பாசாங்கு செய்வான். காரண காரிய தோரணையறியாது தானே காரியத்தின்மேல் மாத்திரம் கண்ணுயிருந்து ஆரியக் கூத்தாடுவான் போல் நடிப்பன். காரியவாதியாயிருந்துகொண்டு காரண வாதம் செய்பவன்போல் நடிப்பன். பசுவைக்கொன்று செருப்பு தானம் செய்கிற புண்யவான் தானமாக, நல்லாரொருவரை நணுகி அடைக்கலமெனப் புகுந்து அபயஸ்தம் பெற்றபின் பத்மாசுரனைப் போல் அந்த அபயஸ்த முத்திரை பலிக்கிறதா வென்று பார்க்க குருத்துரோகமே செய்து குரூரசித்தனயிருந்து நடப்பன் அபயஸ்தம் கொடுத்த அன்புடைவள்ளல். "கெடுவான் கேடு நினைப்பான்" என்று "ஒழுவில் ஒடுங்கி" மோன முத்திரை பூண்டால் அந்தமோனத்தையும் கலைக்க வழிதேடுவான் பாவி. ஜுடாஸ் யேசுநாதரைக் காட்டிக்கொடுத்ததுபோல் பழிபாவத்துக் கஞ்சாது அழிவழக்கைத் தொடர்ந்து அக்கிரமஞ் செய்வான். குருத்துரோகி தத்தாபகாரஞ் செய்தாலும் திருவுருவான குருவருள் பெற்றவர் மறுமொழி சொல்லாது ஒருமொழி வாக்கில் உவந்துமே நிற்பர்.

"பதியிழந்தனம் பாலனை யிழந்தனமினி நமக்குள
தென நினைக்கும்
கதியிழக்கினும் கட்டுரையிழக்கிலே மென்றான்"

ஒருமொழிவாக்கிலுறுதியுள்ள உண்மையாளன். அவனிடத்துள்ள உண்மை வலியை யுணரலாற்றாத விசுவாமித்திரரிஷி "மாதவன்" ஆயினும், அவருடைய தபோமஹிமையினால் இந்திர ஜால மஹேந்திரஜாலமெல்லாம் இயற்றி அவ்வுண்மையாளனை "உடல்பொருளாவியு மொடுங்க" வருத்தினனாயினும், "மெய்யே வெல்லும் பொய்யல்ல" என்ற வேதவாக்குப்படி அவன் தபோமஹிமை யெல்லாம் உண்மை யுறுதிக்கு எதிர் நிற்கலாற்றாது "மதியிழந்து தன் வாயுமிழ்ந்த" வனாய் மலைந்து போனான்.

"அன்றே யென்றன் ஆவியும் பொருளும்
உடைமை யெல்லாமும்
குன்றே யனையாய் என்னை
யாட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ!"

என்றார் எம்பெருமானும் மாணிக்கவாசகர். உண்மையில் உடல் பொருளாவியையும் தத்தம் செய்த வராதலால்தான்,

"இன்றோரிடையூறெனக் குண்டோ
எண்டோள் முக்கண் எம்மானே!
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே!"

என்றார். உண்மையாக உடல் பொருள் ஆவியையும் "உடையானே!" யென்று ஒப்புக்கொடுத்தாரை உலகத்தார் என்ன செய்யலாம்! உடல் பொருள் ஆவியையும் ஒருங்கே வதைக்கலாமானாலும் இவர்களுக்குள்ள இந்த அசுர பலத்திலும் அவர்களுக்குள்ள தியாகபலம் பெரிதாகையால்,

"முன்னே யென்றன் ஆவியும் பொருளும்
அன்னே யென்றன் உடைமை யெல்லாமும்
பொன்னே யென்னையாட் கொண்டபோதே
என்னே யன்னே கொண்டிலையோ!"

"இனிபோரிடை யூறெனக் குண்டோ!
தனியே யென்னைத் தடுத்தாண்டாய்!
கனியே தேனே கற்கண்டே!
தனியேன் தரையில் தவிக்க லாமோ!" என்று

அன்றில் பக்ஷியைப்போல் பிரிவாற்றாது பாடிக்கொண்டு உளம் குழைந்து குழைந்து உடையானையே சிந்தித்துச் சிந்தை யிழந்த நிர்விகல்பசமாதியில் தம்பிராணனை யொடுக்கி மனமொடுங்கப் பெற்ற மாண்புடையாராய் மஹாஸமாதி யெய்துவார். அறிவுடையார் "ஹர ஹர" வென்றவருண்மையறிந்துய்வர். அறியாதார் விருத்திராசுரனைப் போல் நீண்டு வளர்ந்து செத்துஞ் சாகாத நடைப்பிணமாய் உலகிலிருந்து வினையிழைத்துக் கொண்டிருப்பர்.

உண்மையறியும் பக்குவ மில்லாத பாமர ஜனங்கள் "செத்தான் சனி தொலைந்து!" என்றிருப்பார்களென்பர். "செத்தவன்" யார்? என்பதுதான் கேள்வி. மாசுணம்போல் உண்டுடுத் துறங்குவதே தொழிலாக உள்ளம் செத்து நடைப் பிணமாகத் திரிந்து பூதப்பிரேத லோகமே கதியாக விருப்பவன் செத்தவனு? சாகாமற் செத்து சத்திய வாழ்வெய்தி நல்லாருளத்தில் நலம் பெற வமைந்து நித்திய வாழ்வெய் திருப்பவன் செத்தவனு? இந்த தேஹம் கர்மத்தினுல் வந்தது. கர்மமுள்ள வரையில் அனுபவித்தே யாகவேண்டும். கர்மம் ஒழிந்து போனுல் இந்த தேஹம் நிறைவெளியில் கரைந்துபோகும். இந்த தேஹம் என்றுல் எது? இந்த பூத தேஹமல்ல அது ஐப்பூதத்தி லழிந்தொடுங்கும். ஆனுல் சூக்ஷ்ம தேஹமாகிய மாயாசரீரமோ வென்னில், அதுவுமல்ல. ஏனெனில் அது கர்ம வலையில் சிக்கிப் பிறப்பிறப்புக் காளாகி யுழலும். பின்னையெது வெனில் "உள்ளுடம்பு" என்று சொல்லும் உண்மையான ஜீவோபாதியும் கடந்த தேஹம். அது 'கர்மமதற் சப்பாலே' யுள்ளதாய் "கர்மமுற்று மொழிந்த பின்னர் கரைந்து போகும் நிறைவெளியில்." நல்லவன்கதி அப்படியானுல், அக்கிரமக்காரன் பாடு என்ன வென்று கேட்கலாம். அவன் கர்மம் அவனை விடாது. நல்லார் பாபத்தைக் கொட்டிக்கொண்டவனுதலால் அவனுக்குக் கர்மம் மேன்மேலும் வளரும். ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனோடு தீர்த்த யாத்திரைபோகையில் ஒரு லோபியான பணக்காரன் வீட்டில் போய் வெளியாடம்பரமாய்த் தர்மம் செய்கிற பாபியிவன் என்றுகாட்ட வேண்டி, காலம் தப்பி பசி மூர்ச்சைபோகிறதென்று அதிதி பிக்ஷை கேட்க, அவன் அகாலத்தில் வந்தையாவென்று அதட்டி வெருட்டி போட்டிவிட்டான். பகவான் அவனுக்கு இன்னும் மேன்மேலும் ஐசுவரியம் விருத்தியாக வென்று சொல்லிச் சென்றுர். அதைக்கேட்டு மயங்கின அர்ச்சுனன் நல்ல உத்தம தர்மம் செய்துவந்த உண்மைக் கொடையாளி வீட்டில் பகவான் போய் அமுதுண்ணவும் உலகசம்பத்து நிறைய்வாழ்ந்த அவன் வீட்டில் ஒரு க்ஷணநேரத்தில் எல்லாம்குறைய இந்த அதிசயம் பொறுக்காமல், இப்படிக் கெட்டவனுக்கு உலகசம்பத்தும் நல்லவனுக்கு சம்பத்தழிவும் உண்டுபண்ணின மர்மமென்னவென்று கேட்கலானுன்.

கெடுவான் கேடுநினைப்பானுதலால் அவன் கேடு விர்த்தியாக அவனுக்கு மேன்மேலும் சம்பத்தையளித்தேன். கைப்பொருளுள்ளவன் மெய்ப்பொருளறியானுதலால், இவன் கைப்பொருள் கழன்று மெய்ப்பொருளறிந்து பேறற்பேறு பெற மனமுவந்தேன் என்றுர்.

அர்ச்சுனன் ஒன்றும் சொல்லமாட்டாமல் "திருட்டுக்கிருஷ்ணு!" என்றுன்.

நல்லார் தீயார்க்குக் கேடிழைக்கா விட்டாலும் "தீமைவிளைத்தால் தீமைவிளையும்" என்றபடி அவர்கள் கெடுபுத்திதானே கேடுவிளைக்கும். இதன் குட்டு விளங்கவே,

"காசைப் பெரிசாய் நினைப்பவர்கள்
வேசைப்பரிசாய் வினையிழைத்தால்
ஆசைக்கரசே அரும்பொருளே!
தூசைத் தூணுய் மாற்றுவையே!"

என்றும்; ஸத்யவான்களுக்கு நாதத்துள் வசிக்கும் பிரணவப் பொருளே, அஸத்யவான்கள் உள்ளத்தில் வேர்ப்புழுவாயிருந்து அரிக்குமென்றும் சொல்லலுற்றுர்.

"தூசைத் தூணுய் மாற்றுவையே
ஆசைக்குள்ளிருந் தாட்டிவைப்பாய்
ஓசைக்குள்ளூறு மோம்பொருளே
வேசைக்குளூன் றுறு வேர்ப்புழுவே."

"ஆணில்லை பெண்ணில்லை அலியில்லை
ஆணும் பெண்ணும் அலியும் நீ
தூணில் தோன்றும் நரஸிம்ம நீ
ஊணில் தோன்றும் ஓஜஸ நீ".

நரஸிம்மாவதாரம் எப்பொழுதும் துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனுர்த்த மாதலால் துஷ்டரைக்

கண்டிக்க ஆளில்லையென்று சொல்லக்கூடாது. இரணியாக்ஷனைக் கொன்ற உக்ர நரஸிம்மரே பிரஹலாதனுக்கு சாந்தமூர்த்தியாய் யோக நரஸிம்மரானதுபோல, துஷ்டருக்குத் தூணில் தோன்றும் நரஸிம்மரே சிஷ்டருக்கு ஊணில் தோன்றும் ஓஜஸ் ரூபமாகி ஸர்வமங்கள ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும். ஆதலால் அந்த நரஸிம்ம மூர்த்தியின் சக்தியையே சிஷ்டர்கள் தங்களைக் காப்பாற்றும் காயத்ரி ரூபமாகத் தொழுவார்கள்.

"ஓஜோஸிபலமஸிப்ராஜோஸி
தேஜோஸிதிவ்யதேவநாமாஸி
யஜோஸியஜ்ஞநாமாஸி
ராஜோஸிராஜ்யதர்ம்மணி!"

ராஜசிங்கமும் ராஜ்யலக்ஷ்மியும் அந்த நரஸிம்ம சக்தியேயன்றி வேறில்லை. பின்னுமது,

"விசுவமஸி விசுவாயு:வைதேஹி
ஸர்வமஸி ஸர்வாயு:ஸர்ஸ்வதி
கர்வமஸி கர்வஹர காயத்ரி
ஸத்யமஸி ஸத்யாத்ம ஸாவித்திரி!"

யாகவிருக்கிறது. அப்படியென்றால், எல்லாமாய் எல்லாவற்றிற்கும் உயிர் நிலையாய் அஜபா காயத்ரி யென்னும் அசரீரி வாக்கா யிருக்கிறது பிரஹ்மசாக்ஷியுமாகி பிரஹ்ம சக்தியுமாகி ஸரஸ்வதியென்னும் வாக்தேவியும் அந்த நரஸிஹ்ம சக்தியே. உண்மைக் கர்வத்துக்கு ஆதாரமாயும், வீண்கர்வத்தை யழிப்பவளாயும் காயத்ரி ரூபமாயு மிருப்பது அந்த நரஸிஹ்ம சக்தியே. ஸத்யானந்த ஸ்வரூபிணியாயும் ஸத்யாத்மக ஸாவித்திரியாயு மிருப்பது அந்த நரஸிஹ்ம சக்தியே.

இப்படி நித்திய வாழ்வுள்ள ஸாவித்ரி செத்தாளென்று ஒரு இழவோலை யனுப்பித் துக்கம் பாராட்ட வில்லை யென்று பிராணனை வதைத்தால் அதற்கு என்ன செய்கிறது! செத்தவளிடத்தில் அன்பு வைத்தால் அன்பு முளைக்குமா? விவேகசிந்தாமணிப் பெருளைக் கொள்ளையிடப்பார்த்தால் முடியுமா? செத்தவளோடு செத்தாரைச் சுடுகாட்டில் கண்டு பேசிக் கொள்ளலாம். சாவு மில்லாமல் வாழ்வு மில்லாமல் இரண்டுங் கெட்டானுய்த் திண்டாடும் அநிர்வசனீய அசுரப் பேயை ஸாவித்திரி தேவதை யென்றும், அதை உபநிஷத் வித்தை யென்று கொண்டாடவில்லை யென்றும் குறைப் பட்டுக் கொண்டால் இக்குறையைத் தீர்க்க யாரால் முடியும்? ஈசுவரனுலும் முடியாத குறையைத் தீரென்றால் தீர்ப்பதெப்படி? உண்மையான உபநிஷத் வித்தையை உபாசிக்கும் உத்தமாங்கமான சங்கம புருஷன், (Black Magic) என்று சொல்லும் அசுராத்மகமான அவித்தையைப் பூஜிக்க எப்படி சம்மதிப்பான்? சம்மதிக்க முடியாதாகையால் உபத்திரவம் பொறுக்காமல்,

"ஹாஹா தேவி ஹாதேவி
ஹரிஹரி தேவி ஹரிதேவி
பட்பட் தேவி படதேவி
சட்சட் தேவி சட தேவி"—என்று

உக்ர நரஸிம்ம சக்தியைத் துதிக்கலானன்.

வகாதசருத்ரரும் ஒன்று சேர்ந்து வந்தாற் போல் தோன்றிய பிரளயகால ரௌத்திர சக்தியைச் சாந்தி செய்வான், பின்னர்,

ஹரேராம ஹரேராம ராமராம ஹரேஹரே
ஹரேகிருஷ்ண ஹரேகிருஷ்ண கிருஷ்ண
கிருஷ்ண ஹரேஹரே

யென்று கலிசந்தாரண உபநிஷத் வித்தையைத் தொழலானன். இப்படியாக உபநிஷத் வித்தையை ஆராதித்து உண்மைக் கவசம் பூண்ட ஒரு மஹான் அதன் அந்தரங்கமான உண்மையை உபதேசிக்க அதை விவேகசிந்தாமணிக் கவசமாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அருள்வாக்கை ஆதாரமாகக் கொண்டு "திக்கற்றவருக்குத் தெய்வமே துணை" யன்றி வேறுதுணை யில்லை யென்றுள்ளங்குளிர வுணர்ந்து, உணர்ததோர் உண்மைக் கேற்றபடி ஸ்ரீராமதீர்த்த ஸ்வாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிலவாக்கியங்களைக் காட்டிய நண்பர் மனங்குளிர இங்கே உணர்ந்த

தையுள்ளபடி பலருமறியப் பஹிர்முகப்பட்டெ முதலானேம். பஹிர்முகப்பட்டதால் வந்தணுகிய குற்றங்குறைகளைப் பெரியோர் பொறுத்தருளுவர். சிறியோர் சிறினும் சிரிக்கினும் உண்மையுணரார். உணர்விலா மக்கட்கு ஓர்விலை சார்விலையாதலால் அவர்களைப்பற்றி இங்கே விசாரப்படத் தேவையில்லை. "வருவனதானே வரும்" போவனவும் அப்படியே! ஆகையால், வரத்தும் போக்கும் போக்குவரத்தில்லாப் புந்திக்கு லக்ஷியமில்லை.

ஓம் தத்ஸத்.

———:-:———

The Decad of Dread.

(After Sri Manicka Vachagar.)

"அச்சப்பத்து."

(அசங்கோகமாதல்.)

———:-:———

"Ingratitude and benifits forgot are worse than Wind and Frost."

"Most friendship is feigning most loving folly."—*Shakespeare.*

"ஆடியகூத்தமர்ந்தசங்கோகமானபின்
எப்படியிருந்தாலென்!
அப்படியிப்படி ஆனந்தப்படி
எப்படியிருந்தாலென்!"

I

"புற்றில்வா ளரவும் அஞ்சேன்
பொய்பர்தம் மெய்ப்பும் அஞ்சேன்"
* செற்றிலாத் தவக்கே டர்தம்
சேர்க்கையால் வருங்கே டஞ்சேன்;
கற்றிலாக் கயவர் கூட்டத்
திருந்தெழுங் கேடு மஞ்சேன்
உற்றுவாழ் உறவேபோ லுயிர்வாங்கும்
அறிவிலார் உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

II

"வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்;†
வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்;"
கருவோ டுருவைக் கரையவே
செய்யும் வேசைப ருறவஞ்சேன்;
உருவோ டிருள்மண் டினவா
றெருமைக் கடர்வே றெமனஞ்சேன்;
குருவோ டுறவர்க் கூடிக்கெடுக்கும்
அறிவிலார் உறவைக் கண்டஞ்சுமாறே!

III

"வன்புலால் வேலு மஞ்சேன்;
வளைக்கைபார் கடைக்கண் அஞ்சேன்;"
புன்புலால் யாக்கை போற்றும்
புல்லியர் உறவும் அஞ்சேன்;
என்புதோல் அன்றிவேறு பசையிலா
என்புக்கூ டுறைபூதப் பிரேதமஞ்சேன்;
வன்புசெய் தன்புகொண் டுயிர்வாங்கும்
அறிவிலார் உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

IV

"கிளிஅனர் கிளவி அஞ்சேன்;
அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்;"
புளிஅனர் போதப் புந்தியின்
றெழுபுன் மொழியும் அஞ்சேன்;
துளிபுலாங் கண்ண ராகித்
தொழுதெழு துள்ள ரெக்கிக்
அளியிலா தன்புசெய் வம்பர்தம்
முறவிலா உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

V

"பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்;
பிறப்பினே டிறப்பு மஞ்சேன்;"
பணிவிலாத் துட்டர் கூட்டத்
துறவொடு பகையும் அஞ்சேன்;
அணிமணி சித்திபூண் டம்பரத்துலாவு
சித்தர்தம் மாற்றம் அஞ்சேன்;
துணிவிலா துள்ளஞ்செத்துக் கள்ளஞ்செய்வார்
உறவிலா உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

---

* செல்ல வேண்டிய வழிசெலாத (சன்மார்க்கங் கெட்ட); நன்னெறி விட்டுவிலகிய (with reference to Black Magic.)

† 'I shudder not though evil yearnings rise' Pope. விருப்பு வெறுப்புக்குக் காரணமாகிய 'வேட்கை, உதிப்பினும் அதற்கஞ்சி நடுங்கமாட்டேன்.'

VI

"வாள்உலாம் எரியும் அஞ்சேன்;
வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்;
நீள்சிலா வுலவா நிசியில்
நெடுவழி போவார் தம்மை
வாள்கொடு வீசு வேடர்
வழிப்பறி சிறிதும் அஞ்சேன்;
ஆள்அலா தன்பிலா துறவாடும்
அறிவிலார் உறைவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

VII

"தகையிலாப் பழியும் அஞ்சேன்;
சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்;"
நகைமுகங் காட்டி நண்ணித்
தகைபிலாத் தீமை செய்து
பகைமுகத் தஞ்சி யோடும்
பாதகர் உறவும் அஞ்சேன்;
பகைபிலா நேசர்போன் றுமோசஞ் செய்
நாசகாலர் உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

VIII

"தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்;
தழல்விழி யுழுவை ‡ யஞ்சேன்;"
வெறிதரு மபலை அஞ்சேன்;
வெற்றிவேற் படையும் அஞ்சேன்;
பறிமுதற் கொடுக்க அஞ்சேன்;
பாவியர்தம் கர்மம் அஞ்சேன் [மந்தப்
அறிமுகங் காட்டிப்பின்னர் பறிபுகல்கொள்ளு
பாதகர் உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

IX

"மஞ்சுலாம் உருமும் * அஞ்சேன்,
மன்னனே டுறவும் அஞ்சேன்;"
நஞ்சையே அமுதமென்ன நயந்துண்ணக்
கொடுப்பார்தம் வஞ்சம் அஞ்சேன்;
பஞ்சைபோற் கஞ்சிகூழைக் குடித்துயிர்
தரித்திருக்கத் தானும் அஞ்சேன்;
நெஞ்சிலே வஞ்சம்வைத்து நேசங்காட்
டறிவிலார்தம் முறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

X

"கோணிலா வாளி † அஞ்சேன்;
கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்;"
ஊணிலா துறக்கம் விட்டு
ஊர்ப்புறம் உலாவல் அஞ்சேன்;
"நாணிலா அணிபி ஞானே"
நினைந்துமின் மீறற்ற மாட்டா
"ஆணிலா தவர்கள் செய்யும்
அறிவிலா உறவைக்கண் டஞ்சுமாறே!

உண்மைத்தர்ப்பணம்—"Fulfilment of the Law".

அஞ்சினேன் அச்சம் விட்டேன்
அடுத்தவன் காலைத் தொட்டே;
கெஞ்சினேன் கூச்சம விட்டேன்
கெடுத்தவன் வாலைச் சுட்டே;
துஞ்சினேன் தூக்கம் விட்டேன்
துரோகிசிங் கனையைக் கொன்றே;
மிஞ்சினேன் பெய் துடிக்க
மார்க்கம்விட் டவன் பேசக் கண்டே!

சிந்தாமணிக்ரஹம் 9-3-1912 } "விவேகசிந்தாமணி யரசு".

:o:

"Heigh-ho the Holly!" A Song of Life.

[The duke or ruler of a country had a wicked brother who took his throne from him and drove him from his palace out into the forest. Many of his nobles followed him and they lived in the forest passing their time in hunting the wild deer and talking pleasantly together and singing Songs. One day one of the lords sang a sang about the different kinds of pain that men have to suffer. He sang about the bitter wind that blew on them in the forest and the frost that chilled them but he also sang that man suffers not so much from the weather as he does from the unkindness of his friends. Ingratitude and benefits forgot are worse than wind and frost. Therefore the forest life in which they all lived lovingly together was a happy one although at times they suffered from the weather. You can now read his song which you will find if you look for it in Shakespear's play, "As you like it." The holly is a tree which keeps its dark green leaves all through the winter when most of the trees are bare and therefore seems to care nothing for the weather.]

† தறிமரத்தில் கட்டிய யானை
‡ எரியுமிழும் விழிபார்வையுடைய புலி.
* I fear not thunderbolt from out the cloud.
மஞ்சு = ஆகாயம். உருமும் = உருமுமின்றஇடியும்.

† நேரே சென்று பாயும் அம்பு.

I

"Blow blow thou winter wind
Thou art not so unkind
As men's ingratitude;
Thy tooth is not so keen
Because thou art not seen
Althrough thy breath be rude
Heigh ho! Sing heigh-ho! unto the green holly;
Most friendship is feigning most loving mere folly,
Then heigh-ho! the holly
This life is most jolly."

II

"Freeze, freeze thou bitter Sky
Thou dost not bite so nigh
As benefits forgot
Though thou the waters warp
Thy sting is not so sharp
As friend's remembered not
Heigh-ho Sing heigh-ho unto the green holly
Most friendship is feigning most loving mere folly,
Then heigh-ho the holly
This life is most jolly."

"ஈதென்ன நேசமோ கனமோசமோ!"

——:-:——

"அன்பும்சிவமும்இரண்டென்பர்அறிவிலார்
அன்பேசிவமாதாருமறிகிலார்."—திருமந்திரம்.

"ஓங்காரியென்பாளவளொருபெண்பிள்ளை
நீங்காதபச்சைநிறத்தையுடையவள்."---திருமந்திரம்.

பல்லவி.

ஈதென்னநேசமோ கனமோசமோ!

அனுபல்லவி.

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

கண்ணிகள்.

1. பச்சைப் பாலனவன் பூல்மன மருவாயன்
கொச்சை வார்த்தையால் குணம்பல பேசுவன்
அச்சம் விட்டவ ஞர்வம் நிறைந்தவன்
குச்சைக் கொளுத்திய குணக்கேடன் பாரே!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்ன வேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

2. லஜ்ஜை கெட்டவன் லக்ஷியத்தைக் கொன்றவன்
மஜ்ஜை மாய்சக்ர மதுவுண்ட போதையன்
ரஜ்ஜைக் கண்டாம் ா! அரவென் றலறுவன்
லஜ்ஜைவிட் டெ ம் சாகவே பேசினன்பாரே!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

3. உள்ளஞ் செத்தவன் கள்ளமே செய்தான்
மெள்ள வந்தேயென் னுள்ளம் புகுந்தான்
குள்ளனைப் போலவன் கள்ளத் தனஞ்செய்தே
பள்ளிப்பய லம்மன் பாலையை ஏசினன்!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமே!

4. பள்ளிப் பயலம்மன் பாலையை யிச்சித்து
வெள்ளப் பதுமையாய்ப் பூஜிக்க நேசித்தான்
அள்ளிக் கொடுத்தவன் அறப்பிச்சை யிடாயலே
துள்ளிக் குதித்தம்மா! தொப்பென்று விழுந்தான் [பார்!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

5. உள்ளத் துணர்வை யோர்ந்துண ராதவன்
கள்ளத் தனமாகக் கல்விமிகக் கற்றான்
உள்ளப் படத்தொளி ருயர்ப்ரஜ்ஞா பாரமிதா!
கள்ளப்பய லுன்னைக் காட்டிக் கொடுத்தானே!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

6. உம்பர்க்கு மெட்டாத வுயர்ப்ரஜ்ஞா பாரமிதா!
வம்பர்க்கு ணட்டாத வாலைவித்தை யம்பிகைநீ!
நம்பர்க்கு நாணாதே நாமகள்சி லம்பொலிக்க
வம்பர்க்கு எட்டாதே வந்திடுவாய் வாதேநீ!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

7. வேசைய ருறவென்ன ஆசையி லழுந்தினன்
காசையே பெரிதென்று காமத்தி லழுந்தவே
ஓசையே பெரிதென்று ஓமவென் றோதவும்
வீசையை முறுக்கியே போபோ வென்றனன்!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

8. போபோ வென்றான் போக்குவர வற்றானைப்
போபோ வென்றான் பொய்மலி வேதியன்
போபோ வென்றான் போங்காலம் வந்ததாற்
போபோ வென்றான் போய்வரக் காண்பாயே!

—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!

அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

9. ஊர்பேர் நச்சியே ஊத்தைவாய் திறந்தவன்
ஊர்பேர் நச்சியே உன்மத்தம் பேசினன்
ஊர்பேர் வேண்டேன் உற்ருரை வேண்டேனன்
ஊர்பேரில்லாஉண்மைக்கரசேயுன்னடிதந்தாளே!
—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!
அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

10. தர்மம் தலையெடுக்க வேண்டும்!
வர்மம் தலை சாய வேண்டும்!
சர்மம் வந்து சூழ் வேண்டும்!
மர்மம் வெளியாக வேண்டும்!
—ஈதென்னநேசமோகனமோசமோ!
அம்மா! இஃதென்னவேஷமோகனதோஷமோ!
வேறென்னபாசமோபடுநாசமோ!

சதிமோசஞ்செய்தவன்மதிமோசம்போனன்
மதிமோசம்போனவன்கதிமோசம்போவான்
அதிமோசம்செய்தவன்அதோகதியாவான்
மதிமோசஞ்செய்தாலும் † ரதிமோசஞ்செய்யாதே!

நேசமோசகோசபாசநாசமாயநமோநமஃ
மோசநேசபாசகோசமாயநாசநமோநமஃ
ஆசுசமோசவேசைநேசஓசைநாசநமோநமஃ

குமருகுருபராநந்தன்.

:(*):

Change of Government.

கவர்ன்மெண்டு மெம்பர்கள் மாறுபாடு.

இந்த மார்ச்சுமீ 13உ கூடிய சட்ட நிரூபண சபையில் கனம் லார்ட் கார்மிகேல் அக்கிராசனம் வகித்து சபை நடபடிக்கைகளை நடத்தி முடிந்தபின் அடுத்த ஏப்ரல்மீ 2உ கூடும் சட்ட நிரூபண சபை மீட்டிங்கில் தான் இருக்கமுடியாமல் நேரிடுமென்றும், கனம் ஸர் மர்ரே ஹாமிக் அவர்கள் அவருக்கு பதிலாக கவர்னர் ஸ்தானத்தை வகித்து அக்கிராசனதிபதியாக விருப்பாரென்றும் சொன்னர். இந்த மாசக் கடைசியில் கனம் கவர்னர் இவ்விராஜதானியை விட்டு வங்காள இராஜதானிக்குப் புதிய கவர்னராகப் போகிருரென்று உலாவிய சமாசாரம் மெய்யென வேற்பட்டது. பலர் வங்காள இராஜதானிக் கவர்னர் ஏற்பாடு அமுலுக்குவர பார்லிமெந்து சபையார் அனுமதி வேண்டுமாதலால், இந்திய கவர்ன்மெண்டு ஆக்ட்டு சீர்திருத்தப் படுகிறவரையில் வங்காளத்து கவர்னர் ஏற்பாடு அமுலுக்கு வருவது ஸாத்தியமாயிராது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதெல்லாம் பொய்யாகப் போய்விட்டது. கவர்னர் இந்த மாசக் கடைசியில் இவ்விராஜதானிக்குப் போகிருர். புதிய கவர்னர் லார்ட் பென்டலாண்டவர்கள் வருவதற்கு இன்னும் 6-மாசம் செல்லும். அதுவரையில் ஸர் மர்ரேஹாமிக் கவர்னராக வேலைபார்த்து வருவார். இவர் மிகவும் நல்லவர். சாந்த குணமுள்ளவர். நல்லபேர் வாங்கினவர். இவருக்கு 6-மாசகாலம் கவர்னர் வேலைபார்க்கும்படி நேரிட்டது இவரைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும். ஜனங்களுக்கும் சந்தோஷம்தான். ஆனல்இவர், 6-மாசம், புதுகவர்னர்வருகிற வரையில்தான் அந்த வேலையி லிருப்பாராதலால் புது ஏற்பாடுகள் ஒன்று செய்ய சாத்தியப்படாது. லார்ட் கார்மிகேல் போன மார்ச்சுமாசம் வர முடியவில்லையென்று ஸர் ஆர்தர்லாலி 7-மாசகாலம் அதிகமாக கவர்னராயிருந்தார். லார்ட் கார்மிகேல் வந்ததும் டில்லிதர்பார் அமளியில் ஒன்றும் செய்ய சாத்தியப்படவில்லை. டில்லியிலிருந்துவந்ததும் இவரை வங்காளத்துக்குக் கவர்னராகத் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறதாகச் செய்திவந்ததால், இவரும் அடுத்து நிரந்தரமாக நியமிக்கப்படுகிற கவர்னர் வருகிறமட்டும் ஒன்றும் செய்யாது துரைத்தனகாரியங்களை ஏதோ ஓட்டிக் கொண்டு வரும்படி நேரிட்டது. இப்பொழுது இன்னும் 7-மாச காலத்துக்கு இவ்விராஜதானி பாடு திரிசங்கு ஸ்வர்க்கமாக நிற்கும். பிறகு புதிய கவர்னர் வந்தபின் ஒரு வருஷத்துக்கு மேல் அவர் அனுபவம் பெறுகிறவரையில் வழவழா வென்றுதானிருக்கும். இப்படியாக மூன்

† cf. "Beauty is Truth, Truth is Beauty That's all
Ye know and all ye need to know."

றுவருஷ காலத்துக்கு இவ்விராஜதானி துரைத்தனம் இப்படி தடுமாட்டமாக விருப்பது சுகிர்தமல்லவென்று பலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். ஊருக்கிளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி யென்கிற பழமொழிப்படி இச்சென்னை இராஜதானி மற்ற இராஜதானிகளெல்லாவற்றிலும் இளைக்காரமாக நடத்தப்படுவதாகப் பலர் முறையிடுகிறார்கள்.

புதிதாய் வருகிற கவர்னர் மிகவும் நல்லவரென்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். லார்ட் கார்மிகேல் அவரைப்பற்றி மிகவும் மெச்சிப் பேசினார். அவர் மிகவும் அனுதாபமுள்ளவராயிருப்பரென்று சொன்னார். பலர் அவர் லார்ட் கார்மிகேலுக்கு ஈடாகமாட்டாரென்கிறார்கள். வங்காளத்து கவர்னர் வேலையை முதலில் அவருக்கு அளித்தார்களாம். அவர் வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டதன்மேல், லார்ட் கார்மிகேலை அந்த வேலைக்கு நியமிக்கும்படி நேரிட்டதாம். லார்ட் பென்ட்லாண்ட், பிரபுப்பட்டம் பெறுமுன் காப்டன் ஸின்க்ளேர் என்னும் பேர் வகித்திருந்தவர். இவர் லார்ட் அபர்டீன் அவர்களுடைய குமாரத்தியை விவாகம் செய்து கொண்டிருப்பதால் தான் இவருக்கு ஆங்கிலேய மந்திராலோசனை சபையில் அதிக செல்வாக்குண்டென்று சிலர்சொல்லுகிறார்கள் மந்திராலோசனை சபையில் மெம்பராயிருப்பவர் சாமர்த்திய மில்லாதவராய் இருப்பது துர்லபம். இப்பொழுது எல்லாம் தூரத்துப் பச்சையாக விருக்கிறது. அடுத்த அக்டோபர் மாசக்கடைசியில் அவர் இங்கே வந்து வேலையை ஒப்புக் கொண்ட பிறகுதான் அவருடைய உண்மைக்குணம் வெளிப்படும். அது வரையில் 'எல்லாம் ஈசன் செயல்' என்று நன்மையையே எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டியது தான்.

கனம் வி. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்களுக்கு பதிலாக, அட்வொகேட்ஜெனரலாயிருந்த கனம் பழமானேரி சுந்தரப்பய்யர் குமாரர் சிவஸ்வாமி அய்யர் அவர்களை மெம்பராக நியமித்திருக்கிறார்கள். இவர் வேலை ஒப்புக்கொண்டு அதிக சிரத்தையோடு தமது புதியவேலையைப் பார்த்துவருகிறார். இவர் மிகவும் நல்லவர். தப்பு வழிக்குப் போகவேமாட்டார். மிகவும் நிதான புத்தியுடையவர். நிதானம் தப்பாமல் சமரஸபாவமாக எல்லாவற்றையும் நடத்தும் சுபாவ முள்ளவர். இவருக்கு இந்த வேலை யானதைப்பற்றிச் சந்தோஷப்பட்டு நன்றிமுகமன் கூறாதவர்களில்லை. இவர் இந்த உன்னதபதவிக்கு வந்ததைப்பற்றி ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் மிகத்திருப்தியே யன்றி வேறில்லை. இவர் கௌன்ஸில் மெம்பரானதைப்பற்றி மனமுவந்து இவருக்கு நன்றிமுகமன் கூறுகிறோம். கவர்ன்மெண்டு சீப் செக்ரிடேரியாக விருந்த கனம் ஸர் எச். ஸ்டூவர்ட் அவர்கள் 4-வது மெம்பர் ஸ்தானத்துக்கு வந்திநக்கிறார். இதுவும் எல்லாருக்கும் சந்தோஷமே.

இது எழுதியானபின் கனம் லார்ட் கார்மிகேல் கடல்மார்க்கமாய் டப்பரின் கப்பலில் மார்ச்சு மீ 29உ வெள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம் 5-மணிக்கு சென்னையைவிட்டுப் புறப்பட்டு கல்கத்தாவுக்குப் பிரயாணமாகப்போனார்.

A JOLLY SONG OF LIFET ETERNAL.

The Resurrection of Public Life.

"The Grave is not the Goal of Life."

[My concluding words to you are; Be true to your God true to your Emperor, true to you. country and to yourselves. Follow these precepts and have no fear for the future of your country or of yourselves.—H. E. the Viceroy's Convocation Address to the Graduates of the Calcutta University.

"I am the Life, the Truth and the Resurrection"—Jesus.

I

The Law of Karma or Action.

The four-faced lair looks fair with a fool'scap,
But 'e 'as......"Nothing to do with...."says this scrap;
The Seven-dashier who pleads and leads 'll judge
Of accounts rendered by ME his agent nor will he budge
A jot of capital, interest, or profits made,' *aha!*

"Then heigh-ho the holly!
This life is most jolly!"

II

The Law of Retribution or Reaction.

"One's a fool, other a knave" they all do say ;
"A knave is a knave, but a fool in the hands of a knave
Is equal to a thousand knaves" they also say ;
But a fool and a knave combined with a capital knave
Is more than what the Public can bear or brook !

"Then heigh-ho the holly !
This life is most jolly !"

III

The Balance or the Child of Light.

I'm true to my God, to my parents and my Emperor true
To my studies and principles I am steadfast truce ;
To my country and my own Self I'm bound to be true !
Nor fear nor frown of man on earth I care, to be true ;
Then why need I fear if Fool Knave & Co. play foul !

Let's sing "heigh-ho the holly !
This life is most jolly !"

* "*Resurrection.*"

* "I am the Life, the Truth and the Resurrection."

—*The Madras Standard.* —*Jesus Christ.*

அபயாநந்தவாழ்வு.

———:(✻):———

'அச்சந்தவிர்த்தானென்றூதூதுசங்கே
'யம்பலவாணனென்றூதூதுசங்கே
'இச்சையளித்தானென்றூதூதுசங்கே
'இன்பங்கொடுத்தானென்றூதூதுசங்கே
'இறவாமையீந்தானென்றூதூதுசங்கே
'எண்ணம்பலித்ததென்றூதூதுசங்கே
'ஊனேமறிவதென்றூதூதுசங்கே
'உணர்வேபிரஹ்மமென்றூதூதுசங்கே
'நானேயவனுமென்றூதூதுசங்கே
'நானுவதில்லையென்றூதூதுசங்கே!' —

—ஆபத்துக்கிடமான அபவாதம் அல்லது கமலாம்
[பாள் சரித்திரம்.

'அச்சந்தவிர்த்தான்' அபப வரதன். அச்சம் என்றால் பயம். என்னபயம்? மனிதன் சங்கடப்பட்டு சாகப்பிறந்தவனுதலால் சங்கடத்தைக் கட்டிக்கொண் டழுதழுது சாவதும் பிறப்பதுமாயிருப்பது உண்மை யறிந்தார்க்கு மிகவும் பயத்தைக் கொடுப்பதே. அந்த பயம் நீங்க 'அஞ்சாதே' என்று அபயங்கொடுத்து, ஆத்ம க்ஷணர்த்தம் தன் பாதாம்புஜமே சரணுகத் தந்து வரமுத்ரை யளித்து அம்பலத்தில் ஆடிக் 'கூத்துக்காக்ஷி' தந்த குருபரன் அருள்பெற்றோர்க்குப் பயமேது? யாருக்குப்பயப்பட வேண்டும்? எதற்குப் பயப்படவேண்டும்? உலகம் என்னசெய்யும்? அது எங்கேயுளது? அதன் சக்தியென்ன இவைக்கெல்லாம் உண்மையான மறுமொழி பகர்ந்தால் உள்ளது உள்ளபடி விளங்கும். இந்த விவேகசிந்தாமணி சஞ்சிகையின் மற்றோர் பக்கத்தில் பிரசுரித்திருக்கிற "அச்சப்பத்து"—"அசங்கோகமாதல்' என்னும் விஷயத்தை வாசித்துப்பார்த்தால் அருள்பெற்றோர் அஞ்சுவது உலகத்தார் அஞ்சுமவற்றைக் கண்டல்ல. யமனுக்கும், புலிக்கும், பாம்புக்கும். விஷத்துக்கும், இடி மின்னல் முதலான ஆதிபௌதிகங்களால் வரும் ஆபத்துக்களுக்கும், பசி பிணி, மூப்பு, பிறப்பிறப்பு முதலான ஆதிதைவிக சங்கடங்களுக்கும், காமக்குரோத லோப மோக மதமாச்சரியாதி அத்யாத்மிக தாபங்களுக்கும் அவர்கள் அஞ்சார்கள். பின்னை? அன்பிலாரைக் கண்டு அவர்கள் அகட் நடுங்க அச்சமுறுவதுபோல் வேறு எதையுங் கண்டு அச்சமுறார்கள். அந்த அச்சம் தவிர்ப்பது எப்படி?

மனிதன் சாகப்பிறந்தவனுதலால், சாவுக்கஞ்சி வாழவேண்டும். ஏனென்றால் பிறப்புண்டானல் இறப்பும் உண்டு. இறவாமலிறங்கக் கற்றால் பிறவாமை யென்னும் பெறற்பேறு பெற்றுப் பேரானந்த முறலாம். இறவாமலிறப்பதாவது "ஊனே மறிவதென்றுணர்ந்து" அஃதை விட்டுப் பிரிதலாம். ஊனே மறிவதென்றுணர்ந்த உணர்வு (அறிவு) எதுவோ, அதுவே அஸங்கோகமானவிட்த்து பிரஹ்மாகாரமாக விளங்கும். அதாவது, எங்கும் நிறைந்தாய், எல்லாம் தானாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய் விளங்கும். இறவாமை யின்னதென்றுணரப் பசியா மருந்தளிக்கும் பரம ரகஸியத்தை உள்ளங் குளிர உணர்ந்தனுபவிக்க வேண்டும். "இடறி விழுந்தானை யெட்டியுதைப்பேன்" என்றான் ஒரு மூடன். முதலில் இந்த வார்

த்தை உயிரை வதைத்து உடலைக் கருக்குவதா யிருந்தது. ஏன்? தேஹத்தில் அபிமானமிருந்த தால். இந்த தேஹ அபிமானத்தை யறிந்து களையவும் உயிர்வதைக் காரணமே உண்மைச் சாதனமாக அமைந்தது. அந்தச் சாதனம்பற் றிச் சாதிக்க அதுவே சகஜானந்த மளிப்பதா யிற்று.

"புல்லரிடத்திற்போய் பொருள்தனக்குக் கையேந்தி
பல்லைமிகக்காட்டிப் பறக்க விழிக்கிறேன்'டி!
பல்லைமிகக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்
புல்லரிடம்போகாமல் என் கண்ணம்மா!
பொருளெனக்குத் தாராயோ!"

என்று சித்தர்வாக்காய்ப் பிறந்த உண்மையைப் பிடித்துத் திரிகரணசுத்தியாய் த்ரியம்பகனுப் ஊபாஸித்து கிற்க இவ்வாத்மனைப்பற்றிய பாவ மெல்லாம் ஒன்றொன்றாய்க் கழன்று விழுந் தது.

"சேபைக் கொண்டுளம் சோதித்தே, மாயே கைபபொருள் கொள்ளைவிட்டாய்!" என்ற தற்கு அர்த்தம் அநர்த்தம் என இரண்டுண்டு. அர்த்தம் என்பது உண்மையான லக்ஷியப் பொருள். அநர்த்தம் என்பது பொய்யான பாவ னப்பொருள். பாவனப்பொருளைப்பற்றி கின்றர் த்தம் செய்தால் அது அநர்த்தம் விளைக்கும். ஏனெனில் "பற்றொன்று பற்றென்று பவோ பவம்!" எண்ண எண்ணப்பற்றுப் பாவும், எண் ணம் பலிப்பது சிந்தை பிறந்தவிடத்திலே யாத லால், எண்ணமெல்லாம் ஈசுவர சங்கற்பமே பலிக்கும். "எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண் ணிமனம் புண்ணானேன்" என்றபடி வீண் மனோராஜ்ஜியம் செய்வது கர்மத்தை வளர்த்து ருணத்தையே உண்டுபண்ணும். ஆகையால், "எண்ணம் பலித்ததென் றாதூதுசங்கே" என் றால், "ஸத்யமேவஜயதேநாந்ருதம்" "தர்மமே ஜயம்" என்கிற ஸத்பாவனை பலித்தது என்று அர்த்தமேயன்றி ஊர்க்குடியைக்கெடுத்து உண் மைத்துரோகம் செய்து காசையே பெரிசாய் நினைத்து "பார்க்காய்க்குப் பங்கை விற்ற வன் கதையாக" உபநிஷத்துக்களை உண்மையறி யாமல் படித்துவிட்டு குருத்துரோகம் செய்து குடிகெடுக்கும்யோசனை பலித்தது என்று அர்த் தம் செய்யக்கூடாது. அந்த எண்ணம் பலிப் பதுபோல் காட்டிக் கடைசியில் பலிகொள்ளும். ஆகையால் "இஷ்டசித்தி" யென்றால் குடிகெடு க்கும் யோஜனைபலித்தலன்று. "தர்மமேஜயம்" என்ன "தர்மம் வெல்லக்காத்தலே" இஷ்டசித்தி. இந்த இச்சையொன்றே இச்சிக்கத் தக்கதாம். தர்மரக்ஷணம் செய்யவல்லவர்கள் தர்மம் தலை யெடுக்கப்பார்த்து "இச்சையளித்தானென் றா தூது சங்கே!" யென்று சங்கத்துவனிகிளப்பி ஜயபேரிகையடிப்பர். ஏனெனில் "இச்சையளித் தான்" தானே "இன்பங்கொடுத்தான்." தர்மம் ஜயிக்காவிட்டால் இன்பமில்லை. ஸத்யம் பலிக் காவிட்டால் சுகமில்லை. அதர்மமும் அஸத்ய மும் பலிப்பதுபோல் காட்டி சலிப்பைத் தரும். சலிப்புண்டானால் வலிப்புண்டாகும்; வலிப்புண் டானால் அகம் விரியாது குவிந்து குறுகும். அகம் குறுகினால் எல்லாம் குறுகும். அகம் குறுகக்குறுக உள்ளத் துணர்வு கெடும். கம லம் குவிய இருள் மூடுவதுபோல், இருள் கவி யக் கமலம் மூடுவதுபோல், அகம் குறுகினர்க்கு இருளும் மருளும் வந்தடுக்கும். இருள் என்பது புறப்பொருள்: மருள் என்பது அகப்பொருள். அடுத்துக் கெடுக்கிற பாவியைப்போல் அஞ் சத்தக்க பொருள் உலகத்தில் வேறில்லை. இதைத்தான் துச்சங்கம் என்று சொல்லுகி றது. ஸத்ஸங்கம் வேண்டுமானால் துச்சங்கமும் தானேவரும். ஏனெனில் த்வந்தாகாரமான இந்த உலகில், 'ஸதஸத்' இரண்டும் கலந்தே யிருக்கிறது. இந்த உலகம் ஸத்து மில்லை; அஸத்துமில்லை. பின்னை? "ஸத்-அஸத்" என்கிற மெய்யும் பொய்யும் கலந்துண்டானது. மெய்யும் பொய்யும் இணைபிரிந்தால் பிரபஞ்சம் மூழ்கிப் போம். பிரபஞ்சம் மூழ்கிப்போனால் பிரளய காலம் வந்துவிடும். பிரவிருத்திக்கிடமில்லாத

எல்லாம் நிவிருத்தியடைந்து கேவலத்தில் மூழ்கியிருக்கும். நான்முகப் பிரம்மாவும் அப்பொழுது பிரளயத்தில் லயித்துப் போவான். பிரளய ஜலத்தில் விஷ்ணு அம்சம் தோன்றும்; அது க்ஷீராப்தி யென்கிற பாற்கடலாகும். ஜடாத்மகமான நான்முகப் பிரம்மாவுக்கு அங்கே யிடமில்லை. அவனுக்கும் அதற்கும் ஸம்பந்தமில்லை. ஜடமெல்லாம் நாற்கோண்வடிவாயுள்ளது. ஜலமோ அர்த்த சந்தரரூபமா யமைந்துள்ளது. பிரம்மா பிரஜாபதியிவர்களாலே பிரவிருத்திமார்க்கம் ஏற்பட்டு வளருகிறது. சௌனகாதி குமாரர்களால் நிவிருத்தி மார்க்கம் பிரகாசிக்கிறது.

சவக்குழி எப்போதும் ஜடப்பொருளுக்கு அடையாளமாம். அது நான்முகமாய் (நாற்கோணவடிவாய்) இருக்கும். ஸர்வபூத க்ஷயன் ஜடப்பொருளை யெல்லாம் சவக்குழி யாக்குகிறான். இந்த தேஹம் "தேஹோ தேவாலய ப்ரோக்தஃ" என்ற சுருதி வாக்கியப்படி தேவாலயமாகவோ, அல்லது "சவக்குழி" யாகவோ அமையப்பெறும். செத்துப் பிழைத்தார்க்குச் சவக்குழி சமாதியாகும். சாகத்தெரியாமல் சங்கடப்படுகிறவர்களை அவர்களுடைய கர்மம் உள்ள வரையில் தர்மராஜன் அவர்களை யாட்டி வைத்துக் கடைசியில் ஸர்வபூதக்ஷயனாய் நடைப்பிணமான சவக்குழியாம் அவர் தேஹம் நடவாப்பிணமானபின் மண்ணுக்கிரையாக்கி மண்ணோடு மண்ணாய் மடியும்படி சவக்குழியி லடக்கமாக விதிக்கிறான்.

இப்படி நடைப்பிணமான சவக்குழிபோன்ற தேஹமுடைய ஒருவனுக்கு சவக்குழியில் சவமழுகுகிறதுபோல, உள்ளுக்குள் உண்மை குறையக் குறைய, உண்மையுணர்ந்த யோகிக்கு "தர்மமேகம்" உண்டாவதுபோல் உண்மையுணர்விலாத போகியான பாபிக்கு கர்மவியாதி கர்மமேகமாகப் படரத்துவக்கி, நாளடைவில் அது மதுமேகமாக மாறி நீரழிவு வியாதியைக் கொணர்ந்து விடுகிறது. "ஜூடாஸ் இஸ்கேரியாட்" என்னும் பேர் "யேசுகிறிஸ்து" என்கிற பேருள்ளமட்டும் உலகத்தில் நீடித்திருக்கும். அவன் யதிநேசம்செய்து பின் கனமோசம் செய்ததால், மதிமோசம் போயவன் கதிமோசமானான். அவன் பேரும் அபவாதத்துக்காளாயிற்று. இதெல்லாம் கர்ம பலன்.

இந்த வினைப்பயனை யெல்லாம் திரட்டி யொருவர் தம் ஆத்மானுபவத்திலிருந்து இங்கிலீஷில் ஒரு பாட்டுப் பாடியிருக்கிறார். அதன் பொருள் சாமானியர்க்கு உள்ளது உள்ளபடி விளங்குத லரிதாயினும் தத்துவார்த்த முணர்ந்தவர்களுக்கு வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குவதா யிருக்கிறது. அதன் உள்ளக்கருத்து இது:

அபயாநந்தவாழ்வு

பண்.

"ஆனந்தம், ஆனந்தம், ஆனந்தம், ஆனந்தம் !
ஆனந்தம் ஆனந்தம், ஆனந்தம் வேறில்லை !"—

—ஆனந்தத் தாய்மொழி.

I. வினைவழி The Law of Karma.

நடைப்பிணமானார் சவக்குழியாவார்
கடைப்பிடியில்லாக் கயவர்க்சழகிது !
கொடைநலமில்லாக் குணக்கேடரம்மா !
கடைமுதல்கொள்ளும் சவக்குழிநாண்டார் !
சடைமுடிவேணியன் 'ஜகதேகச்சக்ஷுஸன்'
நடையிடைத்தோன்றிய நாசகாலாந்தகன்
கடையிடையடியென்னும் காலம் மூன்றிலும்
தடைமடை பாரான்கர்மக் கணக்கையே இறுப்பன்!
"ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம் மிவ்வாழ்வு
ஆனந்த மெனக்கட் யானந்த வாழ்வெனப்பாடே !"

II. வினைப்பயன் The Law of Retribution.

"அறிவிலாதுலகம் குருவிலாதசுரம்" என்பதுகுரு
[மொழி !
"குறியிலா குணக்கேடன் குருவில்லையினும் ஒரு
[வனே யாவன்;
"அறிவிலானொருவன் குருவிலான் வசப்பட்டால்ஐய
[கோ ! அவ்
வறிவிலா ஒருவனே யாயிரம் குருவிலா அசுரர்க்கொ
[ப்பாவன் !"
அறிவிலாஒருவனை குருவிலா அசுரன் கூடிக்குலவ
நெறியிலாத் தலைமகன் நகைமுகங் காட்டியோர்கண்ணில்
செறிவிலாச் செகமெலாம் நெறியிலா தொழுகுமால்
அற்குறிநெறியிலாக்குழுவினர் குலமறும் காலனாலே!

"ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்த மஞ்ஞானம்!
ஆனந்தத்தாய்தந்த தபயா நந்தவாழ் வெனப்பாடே!"

III. வினையறுத்தல் The Balance or The Child of Light.

உள்ளது மொன்றே உண்மையு மொன்றே
உண்மைக் கரசே உன்னடி சரணம்!
நல்லது மொன்றே நன்மையு மொன்றே
நன்மைக் கரசே நின்னடி சரணம்!
பிள்ளையு மொன்றே பெற்றவ ளொன்றே
பிள்ளைக் கம்மையாம் அப்பனே சரணம்!
கொள்ளையு மொன்றே கொள்முத லொன்றே
கொள்ளைக் கிலக்காம் கோவே சரணம்! †

சள்ளையுமொன்றே சச்சரவொன்றே
சச்சரவறுக்கும் சாக்ஷியே சரணம்!
உள்ளதைச் சொன்னேன் பிள்ளையைக் காத்தருள்
உள்ளதுமில்லது மானாய் சரணம்!
கொள்ளையோ கொள்ளை! கூ! கூ! கொள்ளை!
கொள்ளைவிட் டென்னைக் காப்பாய் சரணம்!
உள்ளதே யில்லது, மில்லதே யுள்ளதும்
உள்ளத்துறையும் உணர்வே சரணம்!

"ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தஞ் சகவாழ்வு
சகஜாநந்தமே யபயாநந்த வாழ்வெனப் பாடுதும்
[வாரீர்!

———▸◆◂———

"The Cinderella of the Empire"

To H. E. Lord Carmicheal, "Her Prince!"

"MADRAS IS BECOMING THE CINDERELLA OF THE EMPIRE."—*Press cutting.*

"Hymns to the Guardian Spirit."

I

"Hail! Spirit, Source to me of all life's joys!"
Arise! the darkest hour of Night has fled;
The earliest hour of Dawn is come!
And with it the Light of Public Life!

II

"Darkness and Dawn!" was once the burden of my song!
"The darkest hour has its dawn!" was then my only hope!
Arise, Awake! Lo! the Sun has neared the Eastern bound!
Darkness departs and Dawn broadens out 'nto boundless Day!

III

Deeds done in selfishness, Ignorance or worse;
Must hide their heads afore the piercing Light of Day or Duty clear!
Words spoken in the privacy of darkness must
Force their way to public life afore thy presence!

IV

Hail! Spirit, the Hour is come! the Harbinger of Light
Has touched the land and tinged the life with Golden rays
Of Sympathy, Hope and Sustained efforts
To *resurrect* the Life that self-interest *did crucify!*

V

Carmichael "my Prince,"s going, but his spirit abides!
And the Spirit of Public Life now touched to the quick
By his sympathetic hand must needs arise!
Awake! Spirit, FROM OFF THY COUCH IN GRACE ARISE!

VI

Sordid men with selfish aims to power and pelf
Have found their way in the Darkness of Night
By the glittering light of wealth ill-got, or
By hair-splitting ways and fair-seeming 'deal' with Public Life!

—*From the "The Rousing of Public Spirit."*

பொதுப்பள்ளி யெழுச்சி (வாக்குச்சுத்தி).

(ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர் திருவடிபோற்றி,)

" போற்றி!என் வாழ்முதல் ஆகியபொருளே!
புலர்ந்தது, பூங்கழற் கிணை துணை மலர்கொண்
" டேற்றி, நின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்!"
போற்றி!எம் மிதயகமலத் திருந்தெழ சிற்றம்
பலநடுவாடும் பொதுஜன வாக்கே! வாணீ!
மாற்றுயர் வீணாநாதத் துவனிசெய் யிருகைக்
கிடையுறை வாக்கே! பொதுப்பள்ளி யெழுந்
[தருளாயே!

கார்மிகேல் பிரபுவின் பிரிவாற்றாது சென்னைமாதேவி யிரங்கல். *

———:-:———

பல்லவி.

ஊர்போகலாமோ! உத்தமதுரையே!

அனுபல்லவி.

பார்மீதெனையிங்கேபஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!

கண்ணிகள்.

(1) கார்மிகேல்பிரபுவே கருணாரஸமே!
ஊர்மிக்கப்பேசும் உத்தமதுரையே!
பார்மீதெனையாளப் பணிபூண்டைய!
சார்பிலாதெனைவிட் டோர்பலபேச—ஊர்போக
[லாமோ! உத்தமதுரையே!

பார்மீதெனையிங்கே பஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!

---

† c-f. The Heaven often suffereth violence, for the Violent take it by force.

* Advance proof of this was forwarded to His Excellency. (Who was learning Tamil) on the cue of his departure from Madras.

2 ஊர்போகநீரும் உன்னித் துணிந்தீர்
சார்பிலாப்பெண்ணெனச் செகமீதெனைவிட்டுப்
பார்மன்னரென்னைப் பஞ்சையாகினைக்கவும்
பேர்பலபேசும் பாவியர்பலரேச.....
—ஊர்போகலாமோ! உத்தமதுரையே!
பார்மீதெனையிங்கே பஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழிகிதுவோ!

3 சீரில்லைசிறப்பில்லை சிறுதாய்ப்பணியில்லை
ஊரில்லைபேரில்லை உள்ளத்துணர்வில்லை
நேரில்லைநெறியில்லை நேர்நிறைதானில்லை
சீரிலாநெறியிற் சிதறவிட்டென்னை......
—ஊர்போகலாமோ! உத்தமதுரையே!
பார்மீதெனையிங்கேபஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!

4 கடமையைச்செலுத்தநீர் கடல்வழிபோ'றீர்
உடைமையைக்கொடுத்துநா னுழலுகிறேனிங்கே!
மடைமையருறவிலே மாண்பில்லை மதிப்பில்லை
கடையினருறவினல் கதியிழந்தலறநான்......
—ஊர்போகலாமோஉண்மைத்துரையே!
பார்மீதெனையிங்கே பஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!
—உத்தமதுரையே! ஊர்போகலாமோ!

5 திருமயிலண்டத்திருந்ததுபோலந் திருவாக்கெழுந் [தது
அருங்குயில்கூவியதிருமறைபோலு மிசைந்தது [மத்திமை
குருவழிவந்த 'ஒருமொழி' யன்னக் குவிந்தது [பொதுமனம்
வருவழிகாட்டுந்திருமொழியன்ன வரைந்ததுவை
கரி!—ஊர்போகலாமோ! உத்தமதுரையே!
பார்மீதெனையிங்கே பஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!
—உண்மைத்துரையேகேண்மைக்கரசே! ஊர்போக [லாமோ!

(6) "தொழிலாளிகாள்நான்போய்வருகிறே"னென் [றே
மொழிதமி ழுரைசெய்யக் கற்றவென் துரையே!
பழிமொழிக் காளாய்ப் பாரிலெனைவிட் டேகுத [லாகிய
இழிமொழி யிதுவோ உன்வாய்வழி வரவேண்டும்!
—ஊர்போகலாமோஉண்மைத்துரையே!
பார்மீதெனையிங்கே பஞ்சையாவிட்டுமே
ஊர்போகலாமோ! உமக்கழகிதுவோ!
—உத்தமதுரையே! ஊர்போகலாமோ!

ஸ்ரீராமநவமி }
27—3—12 } சென்னைமாதேவி.

Chingelput Dt. Co-operators' Conference.

"செங்கற்பட்டு ஜில்லா கொவாபரேடர்களின் மகா ஸபை."

———:(*):———

இச்சபை 1912-ம்ஹூ மார்ச்சுமீ 25-உ திங்கட்கிழமைதினம் சென்னை கிறிஸ்டியின் கலாசாலைக்கடுத்த ஆன்டர்ஸன் ஹால் என்னும் ஸபாமண்டபத்தில் கூடியது. பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுநிதிச் சீங்கங்களில் ஆர்வங் கொண்டவர்களும் ஐக்கிய நாணயம் விருத்தி யாகவேண்டுமென்ற அபிலாஷை யுடையோரும் இன்னும் ஏழைகளுக்கு அதி யுபயோகமாயுள்ள இந்த கூட்டு நிதிச்சங்கங்கள் செழிப்படைய வேண்டுமென அவை மீது பூராவான அபிமானம் வைத்தவர்களும் விஜயம் செய்திருந்தார்கள். தஞ்சாவூர் திருச்சி, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலான ஜில்லாக்களிலிருந்து கூட்டுத்தொழிற் சபைப் பிரதிநிதிகள் பலர் வந்திருந்தனர். இதல்லாமல் அனேக கனதனவான்களும் வந்திருந்தனர். இதை ஐக்கியநாணய மாகாணசபை யாக்குமிடத்து மிகவும் நன்றாயிருக்கு மென்பது பலபேரது துணிபு. ஒரு ஜில்லாவின் பெயரைமட்டும் குறிப்பிட்டு வைக்காமல் பொதுவாக ஐக்கிய நாணயமாகாண கான்பரென்சு என்று பெயர் வைத்து பிரதி வருஷத்திலும் இவ்விராஜதானியைச் சேர்ந்த முக்கியமான விடங்களில் மீடிங்குகூடி இது முதன்மையாகும்படி செய்தால் கூட்டுத்தொழில் மிகவும் செழிக்கும் என்பதை யாம் சொல்லவேண்டுவதில்லை. இதை ஐக்கியநாணயச்சங்க ரெஜிஸ்ட்டிராரான திவான்பகதூர் எல்.டி. சுவாமிக்கண்ணு பிள்ளையவர்கள் குறிப்பிட்டுப்பேசி அம்மாதிரியான மாகாணசபைக்கு இதுவே யாரம்பமென்று கூறினார். இதல்லாமல் இந்த ஸபை மற்றொரு பாக்கியத்

தையும் அடைந்த மகாசபையுமாயிற்று. சாதாரணமாயிருக்கையிலேயே 'ஐக்கிய நாணய சம்பந்தமான எம்முயற்சிக்கும் ஸர்வஜன சம்பந்தம் ஏற்படுவது ஒரு புறமிருக்க, மற்றொரு புறத்தில் 'உழுதுண்டு வாழ்வார்க்கு ஒப்பில்லை'யென்று நம்மூதோர் கூறிய வார்த்தையை யனுஸரித்து வேளாண்மை செய்து 'பிழைப்பதையே பெரும்பாரமாய் வகித்த குடிகள் நிரம்பிய இம்மாகாண ஐக்கிய நாணயஸ்தர் நிரப்பிய இச்சபைக்கு ஜனாபிமான மிகுந்த கவர்னரவர்கள் அக்கிராசனம் வகித்திருந்தனர் என்றால் இந்த ஸபையின் ஆவசியகம் எத்தன்மையதென்று நாம் சொல்லவேண்டுவது அனாவசியம். கவர்னரவர்கள் தமக்குப் பற்பல காரியங்கள் இப்போது முன்னிட்டிருந்தாலும், தாம் இம்மாகாணத்திலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டுப் போருமுன் ஐக்கியநாணய ஸபையைப்போன்ற பெருத்த முயற்சிகளில் தாமும் ஒற்றுணர்ச்சி கொண்டிருப்பதைத் தெரிவிக்கவேண்டியே இம்மகாஸபையின் அக்கிராஸனாதிபத்தியத்தைத் தாம் அன்று வகித்து நடத்த இசைந்ததாகவும், மற்றெப்பாகத்தைக் காட்டிலும் இவ்விராஜதானியில் பரஸ்பரோபகாரச் சங்கங்கள் பெரிதும் விருத்தியாய்க்கொண்டு வருவது தமக்கு அத்யந்த திருப்தியைக் கொடுக்கிறதென்றும், இச்சபையார் செய்யும் முயற்சிகளாலே சிக்கனம் அல்லது செட்டாய்ச் செலவிடுவது, தன்முயற்சியினாலே பாடுபடுவது, ஒருவருக்கொருவர் நம்பிக்கை கொண்டிலங்குவது, சொல்பவட்டிக்கு ஏழைவிவசாயிகளுக்குக் கடன்கொடுப்பது, மொத்தமாய்ப் பணஞ்சேர்த்துத் தன் தொழிலை நடத்தமுடியாத் எளியோனை அவன் தன் சொந்த உழைப்பினாலே பாடுபட்டுப்பணம் சம்பாதிக்கும்படி செய்து அவனை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவது, ஆகிய இவையனைத்தும் பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டுச்சபைகளால் உற்பவிப்பதாகுமென்று அனுபவரீதியாய் எவரும் கண்டுகொள்ளலாமென அவர் சொல்லிமுடித்தார். பிறகு ஐக்கிய நாணயச் சங்க ரெஜிஸ்ட்ரார் எழுந்து இது மாகாண ஸபையல்லாது செங்கற்பட்டு ஜில்லா ஐக்கிய நாணய ஸபைகளின் நான்காவது கான்பரென்ஸாயிருந்தாலும், ஜில்லாவிலுள்ள சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும், ஸென்ட்ரல் பாங்கிகளின் காரியதரிசிகளுட் பலரும், மற்றும் இவ்விஷயத்தில் அபிமானங்கொண்ட பலரும் விஜயம் செய்திருப்பதனாலேயே இதையொரு பொதுவான ஐக்கியநாணய மாகாணஸபையெனச் சொல்லலாமென்றும், இது செய்துவரும் பகீரதப் பிரயத்தனங்களுள், இம்முயற்சியினாலேற்படும் ஒப்புயர்வற்ற பெரும்பலன்களை அதிகப்படிப்பில்லாத ஜனங்கள் அறிந்து அது காரணமாகத்தாம் பலனடையும் வண்ணம் பரஸ்பரோபகாரக் கூட்டு நிதியார் செய்யும் வேலைகளையும், அவைசட்டுகந்த மூலாதார விதிகளையும் அவ்வெளியோர் மனத்திற்பதியும்படி தேசபாஷைகளிலேயே துண்டுப் பத்திரிகைகள் மூலமாயும் பதியும்படி செய்தாலது காலக்கிரமத்தில் மிகுந்த பிரயோசனத்தைக் கொடுக்காமற் போகமாட்டாதென்று அபிபிராயப்பட்டுப் பேசினது நமக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. அனேகம் பேருடைய நல்லுணர்ச்சி இதற்கு மிகுந்திருப்பதனாலே சங்கங்கள் விருத்தியடைய அடைய நன்மையும் விளைந்துகொண்டே வருமென்பது எமது துணிபு. ல. ஆநந்தய்யர்.

—(-)—

"AS YOU LIKE IT"

'உன்னிஷ்டப்படியே'

—:-—

இத்தலைப் பெயர்கொண்ட நாடகத்தை ஆங்கில பாஷையில் அனேக நாடகங்களை யியற்றி, ஒப்புயர்வற்ற மெய்ப்புலவரென்று பலராலும் புகழெய்திய வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் இங்கிலீஷில் முறையே யெழுதி யிருக்கிறார்.

இதை ஸ்ரீமத் செய்யூர் முத்தய்யா முதலியாரவர்கள் 'சேர்ப்பனசேர்த்துக் கழிப்பன கழித்துத்' தமிழ் நாட்டிற்குரியவாறு தர்ஜமாசெய்து, அதற்கு ராஜராஜேசுவரி என்று பெயருமிட்டு நாடகரூபமாய் வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார். இச் சென்னை ராஜதானியின் தென்பாரிசத்திலுள்ள எட்டயாபுரம் சமஸ்தானத்திலிருந்துதற்போது ஸ்ரீ ஷண்முகவிலாஸ ஸபையர் சென்னைக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸமீபத்தில் நடித்த ராஜராஜேசுவரி அல்லது 'உன்னிஷ்டப்படியே' என்னும் நாடகத்தைப்பற்றி இரண்டொருவார்த்தை சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. ராஜதானியின் தலைநகராயுள்ள சென்னையைப்போன்ற பெரும் பட்டணங்களுக்கு இச்சபையார்வந்து நடிப்பது இதுவே முதற்றடவையானாலும், எந்த போதகாசிரியரிடம் இவர்கள் அரங்கஸ்தானப்பயிற்சி யடைந்தார்களோ, இவர்கள் நடிப்பதிலிருந்து உற்பவிக்கும் குணதோஷங்கள் இவர்களைப் பயிலுவித்த எந்த ஆசிரியரிடம் போய்ச்சேருமோ, நாடகத் தலைவியாய் நடிப்பதில் நிகரற்ற சாதுர்யங்காட்டி நன்னகர் முழுவதும் நற்பெயரெடுத்து விளங்கும் நாடகேந்த்ரர் எவரோ, அப்படிப்பட்ட கீர்த்திவானான ஸ்ரீமான் வி. எஸ் கல்யாணராமய்யர் அவர்களிடம் தயாரான சிறுவர்களன்றோ இவர்கள்? ' தாயைப்போல பிள்ளை, நூலைப்போலச்சேலை" யென்றொரு பழமொழியுண்டு. அதற்கேற்ப இச்சபைமெம்பர்கள் ஆடும் ஆட்டங்களில் இதற்குமுன் யாம் பார்த்தனுபவித்த ஸ்ரீமான் ஐயரவர்களின் சொந்த ஸபையை யணுகியதாகவே தோற்றுகின்றது. நிற்க. சிலதினமுன் இவர்கள் ஆடிய ராஜராஜேசுவரி என்னும் நாடகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் முக்கியமாய்ச் சொல்லவேண்டிய அம்சம் ஒன்றுண்டு. நாடகத் தலைவியான ராஜராஜேசுவரி வேடந்தரித்து வந்த சுப்பராயன் என்ற வாலிபன் அன்று நடித்த நடையும், பேசிய பேச்சும், புரண்டழுத பிரலாபமும், தனதின்னுயிர்க்காதலனை அருளாநந்தன் உயிர் பிழைத்தான் என்ற பின்னர் அடைந்த சந்தோஷமும், பெண் உடையன்றி ஆண் உடை தரித்தபோதும் தெற்றெனப் புலப்பட வேஷப் பொருத்தமும் மிக்க திறமாகவே யிருந்தன. ஒருவர் நாடகமேடையில் வந்து நடிப்பதென்றால், ஸபைக்கோழையில்லாமலும், எந்த பாத்திரம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்குரியவாறாய் அனுபவித்தும் நடிக்க வேண்டும்; குருத்துவம் என்ற மனோபாவமிருந்து, அஹங்காரம் எனும் ஆசங்கை யழிந்து, எந்த பாத்திரமாய்த் தான் மேடையில் வந்திருக்கிறானோ உண்மையில் அந்தப் பாத்திரமே தான் என்று மதித்து கரகோஷத்தையும் கண்டோர் சிரிப்பையும் கவனியாது நடித்தல் வேண்டும்; அப்போதுதான் அவர்கள் பெயர் சிறக்கும். இப்போது இராஜ ராஜேச்வரியின் பெயர் சிறப்புற்றிருந்தது என்று நாம் சொல்லும்போது, அவ்வேடம் பூண்டுவந்த வாலிபன் எவ்விதம் அரங்கஸ்தானத்தில் ஐயரிடம் தான் பயிற்சியடைந்ததைப் பிரகாசிக்கச் செய்திருக்க வேண்டுமென்பதை யாம் இன்னும் விவரிக்க வேண்டுவது அனாவசியம் போகப்போக "இவ் வாலிபன் நல்ல விருத்திக்கு வருவானென்பது எமது துணிபு. ராஜராஜேஸ்வரியின் தமக்கையாய் வேடம்பூண்ட சாலியப்பன், அமுதவசனனாய் வந்த பொன்னுசாமி, அருளானந்தனாய் வந்த முத்தையா, இவர்களுடைய நட்டத்தில் குணதோஷங்கள் சொல்வதற்கில்லை. பின்னும் இச்சபையாரது சித்திரத் திரைகள் நிரம்பமாயிருக்கின்றன. காட்சிகள் ஒவ்வொன்றும் மிக்க மதியூகத்துடன் ஜோடிக்கப்படுகின்றன. இதுகளைக் கவனிக்கும் பார்பூஜி என்ற சித்திரக்காரருக்கு இச்சபையார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்றே சொல்லவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஸபையினை ஆதரிப்பது மகாஜனங்கள் முழுமுதற் கடமையென்போம்.

———:o:———

4-13

(1901-1912.)
Ananda Mission Founder's Day.
The Twelth Arudra Celebration.

AUM.

Our Motto:
"Hitch your wagon to a Star" and
"Let the Current that knows its way."

"Our Theism is the purification of the Human Mind." Our Method: "Satyam Vada!"-Dharmam Chara!'

THE TRUTH BEHIND THE CORONATION DURBAR.

"The Kingdom of the World is become the Kingdom of our Lord and of His Christ."

"THE MISSION OF THE EMPIRE AND THE WORLD."

" Here then lies the work of our Empire in the coming years " and of
THE ANANDA MISSION WHICH AIMS AT REALISING THE PERMANENT VALUE
Of Any Empire or Any Social Institution by making real and effective in the World

"THE IDEAL OF BROTHERHOOD" OR "CHRISTLY LOVE"

—The Paramkarunai which feeds on and grows Perfect by "Neighbourly Love" or Jeevakaruniam.—

"LET US NOT FORGET"

"That the achievement of this great end does not lie merely with statesmen and politicians,
"but Far More with the Ordinary People in the Ordinary Routine of Daily Life."

" Life is real, Life is earnest;
And the grave is not its goal."

IT was a splendid service which the Bishop of Madras rendered to the cause of truth and the coming of the Kingdom of God, in the impressive sermon, which he preached to the world from the Coronation Durbar Camp on Sunday last. (10th Dec.) The Truth behind the Coronation Durbar is that "the Kingdom of the World is become the Kingdom of Our Lord and of His Christ." The Lord Bishop said that he spoke only as the representative of the Christian Community in India, but every community and every religion will admit the Truth behind the Coronation Durbar in the text which he took up for his sermon. Only they will not consent to limit the full spiritual meaning of the expressions used by any narrow interpretation of sect or creed. "The vast responsibility of Empire" rests not on the shoulders of the King alone, but on all who are subjects and citizens of the State and so form the body-politic of the Empire of which the King is the symbolical head as the devine representative of Godly Power on earth.

"Among men I am the King," said the Lord Sri Krishna to Arjuna, and the accepted Ideal of Kingship as propounded by our *Dharmesastras* is the same as the Lord Bishop of Madras so well and happily expressed in the beautiful sermon which he preached from his place in the Coronation Durbar Camp, "Rajah" means one who pleases all entrusted to his care.

"The history of the world is the gradual fulfilment, even through the working of human passions and ambitions, of God's Eternal Will. Whatever is out of harmony with that Will comes to nought. Whatever opposes it is swept away." "The Kingdom of the World" must *ever remain* "the Kingdom of the Lord" and of His Son, the anointed of the Lord and the Saviour of men. I use Christ in the fullest significance of the word as "the Son of God and the Saviour of men"—*the Kumara Guru*—"the Son and Saviour" with whom every Hindu is only too familiar.

The Bishop of Madras has lifted on high the Holy Flag of Truth, and may all true sons of Barathavarsha and the Empire stand by it and fight for Truth—for Truth is a principle that must triumph in the end. Let us, by all means, sweep away the narrow traditions and unspiritual (unchristian) feeling that make the Brotherhood of Man impossible. I trust everyone will bear in mind the exhortation of the noble minded Bishop who expressed the need of the hour as "a sincere effort on the part of individual men and women to look fairly at the facts of life in the spirit of Christ (which is the Spirit of Truth and of Self-Sacrifice) and to apply to their relations with all classes and all races the principle of Brotherhood." All India and "the better mind of India" which is keeping 'the Altar-Fire of Consciousness' (*Chidagnikunda*) alive by sacrificing their own individual selves therein say 'Amen!' to this.

As one who has been working now for eleven years uninterruptedly in the cause of truth, ever trying to keep "the Highest Ideal" before man, it gives me great pleasure to bear willing testimony to the truth of the Bishop's statement, that in spite of the frailties and failings of the majority of Engilshmen such as we ordinarily meet with in India, there are good souls and true who are working with a true heart, realising their responsibility to the World and the Empire.

The Truth Behind the Coronation Durbar.

The "Ideal Englishman" in India not only stands for efficiency, for duty and for justice but he also stands still more definitely for Brotherhood and Love, though his lower passions and ambitions make him forget the highest ideal in the struggle to be ever a victor in the battle of life. I did come across the ideal Englishman some 11 years ago and I can speak of him only in the spirit in which he shone before the Holy Mystery of the Lord when he thirsted for a moment to know its meaning. On that momentous occasion was conceived the Mission of the Empire and the World which the Lord Bishop so impressively put before the August Congregation to whom he preached his thrilling sermon.*

After putting before the imperial congregation "the Final Goal" as "the Fatherhood of God and the Brotherhood of Man," the holy man inspired of God for the great occasion spoke, in words that must ring into the ears of all good men and true unto eternity, as follows :—

"The permanent value of any Empire or any social nstitution must depend upon its power of bringing near the Kingdom of God by making real and effective in the world the ideal of Brotherhood" that is to say, of "Christly Love"-*Paramkarunai* which feeds on and grows perfect by "Neighbourly Love" or *Jeevakarunium.*

" Here then lies the work of our Empire in the coming years, and let us not forget that *the achievement of this great end does not lie merely with statesmen and politicians*, but FAR MORE WITH THE ORDINARY PEOPLE IN THE ORDINARY ROUTINE OF DAILY LIFE."

The italics and small capitals are mine; and I emphasise most because that is a truth which has impressed itself strongly on me and possessed my heart and soul these many years. Call it accident or what you will, I see the guiding Hand of Providence in the incident which brought me a note from the Editor of a leading Almanac and Directory for revised and "up to date" information concerning the work to which I have dedicated myself heart and soul 11 years ago, giving it the universal name of "ANANDA MISSION" whose origin and aim as I just copied it for the Editor of the Directory I give below without mutilation or alteration. The ANANDA MISSION which aims at realising "the permanent value of any Empire or any social institution" as beautifully propounded by the Lord Bishop of Madras, was first conceived at Chidambaram after the *Arudradarisanam* of 1901, on the motion of an eminent Englishman who thirsted for a moment to know the truth of the Holy Mystery *'Chidambara Rahasyam'* and called into existence by the Grace of the Almighty at the instance of a true Englishman thirsting to know " the Truth as it presents it' to a seeker who seeksse[...] " without reference to this or that mor[...] less divine system.". Planned on Chri[...] founded on Thursday week of the [...] for its aim, "the propagation of Tru[...] the Way to Health, Happiness and Li[...] Help, Self-Control and Self-Culture.". "Our [...] purification of the Human mind" and our mot[...] your wagon to a star." We allow the fullest [...] thought and action to all, demanding of them [...] sistency in thought, word and deed. Our [...] work are indicated by the Vedic injunctions w[...] ted *viz.*, "*Satyam Vada*"—" Speak the Truth"; [...] *mam Charu.*" Do thy duty *i.e., Obey the Moral* [...] *Being.*" Our Guardian Spirit is *Ananda N*[...] Holy Ghost," and our leader and guide is *S*[...] *nanda Satguru* to whom we bow in salutation [...] obedience.

It was under the guidance of this Spirit that [...] the name of Georgetown as a substitute for [...] name "Black Town" and did many other t[...] have met with Royal Approval. "Recognitio[...] seek and do not want, except the approval of [...] consciousness which I have since received in [...] though men may praise and blame one anothe[...] to the mould they find themselves in.

It does one's heart good to affirm and re[...] Truth behind the Coronation Durbar" when it [...] home to men's minds in the most prominent [...] same time the most impressive and holy way on [...] and sacred occasion like the solemn Church-Servi[...] Coronation Durbar Camp," on a day which i[...] wholly and entirely to the Service of God. Let [...] King or subjects—realise "the Final Goal" whi[...] Unity of God and Comity of Nations.

For what does the Brotherhood of Man amo[...] the end but the comity of nations, just as the br[...] of man indicate the comity of class and creed in [...] stitution of a State. "Nothing less than the [...] Self-Sacrifice of Christ will avail for the great wor[...] pire which God has entrusted to us (Indians and [...] men alike) *to-day*"-the great Coronation Durbar D[...] India claims its Sovereign Emperor true as [...] entrusted to keep the Ancient Ideal of Kingship [...] and hand it down from generation to generat[...] making it real and effective in the world," *i.e. in e*[...] *life*, the ideal of Kingship which has been so [...] preached in the name of God and heard with [...] on the Sabbath preceding this, the Great Co[...] Durbar Day.—*Aum Tat Sat.*

Lalitalaya, Madras, S. } C. V. SWAMINATHA[...]
12th December 1911. } K.

* The Madras *Mail* in its issue of 16th December published only so far, while the whole appeared unabridged in the *Madras Standard* of 15th December and the *Indian Patriot* of 18th idem.

PRINTED AT THE SOUTH INDIAN PRESS 18- LINGHI CHETTY ST., G: T. MADRAS.